

Naročnina

za državo SHS:
na mesec Din 20
za pol leta 120
za celo leto 240

za inozemstvo:
mesečno Din 30

Sobotna izdaja:
celoletno
v Jugoslaviji Din 40
v inozemstvu 60

SLOVENEK

Cene inseratov:

Enostopna petitna vrsta
mali oglasi po Din 1.50 in
Din 2.—, večji oglasi nad
45 mm višine po Din 2.50,
veliki po Din 3.— in 4.—,
oglas v uredniškem delu
vrstica po Din 6.—.

Pri večjem naročilu popust.

Izhaja vsak dan izvenredno
ponedeljka in dneva po
prazniku ob 4. uri zjutraj.

Poština plačana v polovici

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici 6/III. Rokopisi
se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne spre-
jemajo. Uredništvu telefon 50, upravnništva 328.

Političen list za slovenski narod.

Uprava je v Kopitarjevi ulici 6. Cekovni račun:
Ljubljana 10.650 in 10.549 (za inserate) Sara-
jevo 7.363, Zagreb 39.811, Praga in Dunaj 24.797.

Hinavci.

Zadnji tedni so povzročili med sloven-
skim ljudstvom velik notranji preokret.
Mirni in tihi slovenski ljudje so začutili
instinktivno, da nekaj ni tako, kakor bi
moralo biti, in so začeli misliti.

Slovenski ljudje so vajeni javnega re-
da in javnega miru. Oni so vajeni, da jim
javna oblast varuje njihovo življenje in
imetje po svojih zakonitih zastopnikih, ki
jih ljudstvo s svojimi težkimi davki v ta
namen tudi plačuje in vzdržuje. Sicer po-
licija in žandarmerija ne bi bili potrebni.
Slovensko ljudstvo je dalje vajeno, da se
zločinci zasledujejo in da oblast krivce po
zakonu kaznuje. Na ta način je slovensko
ljudstvo vajeno živeti že nekaj sto let.

Po trboveljskih dogodkih pa se je slo-
vensko ljudstvo znašlo naenkrat v nekem
čudnem, njemu doslej čisto novem in ne-
pojmljivem položaju.

Razna društva so imela že od nekdaj
navado prirejati izlete, veselice in zabave.
Tudi razna slovenska narodna društva. Pri
takih prilikah ni redko prišlo do izgre-
dov, zlasti v obmejnih krajih, kjer sta navadno
trčila skupaj Slovenec in Nemec ali pa Slo-
venec in Italijan. Razni taki narodnostni
izgredi tudi niso ostali brez žrtev. Vse take
izgrede pa je javna oblast taksirala kot to,
za kar jih je morala taksirati, namreč za
kazniva dejanja, ker se je javna oblast za-
vedala, da je njena prva naloga varovati
po svojih organih življenje in imetje držav-
ljanov. In ker se je javna oblast tega za-
vedala, je vedno skrbela, da izgrede iz-
sledi in po zakonu kaznuje.

Po savski dolini in preko Trbovelj pa
je naenkrat zapihal drug veter. Izgredniki
niso bili več izgredniki, ampak so se začeli
imenovati »narodni junaki«. Ljudje so zve-
dali, kaj se je v Trbovljah zgodilo, da so
namreč tam oboroženi ljudje, ki nimajo te
pravice, ustrelili nedolžnega človeka in za-
žgali hišo, niso pa zvedeli do danes še ni-
česar, kaj se je pozneje zgodilo, in tudi ne,
če se je sploh kaj zgodilo. Ljudje so nato
začeli zmajevati z glavami, rekli pa niso
nič. Samo misliti so začeli. Ali veste, kaj
to pomeni, če začne ljudska masa misliti?
»Ljudje, ki mislijo, so nevarni,« pravi Sha-
kespeare.

Trboveljskim dogodkom so sledili dru-
gi dogodki. V Ljubljani so začeli razni lju-
dje hoditi od hiše do hiše in zahtevali z
orožjem v roki, da morajo ljudje razobesiti
zastave. Ravno tako bi bili lahko z orožjem
v roki zahtevali tudi, naj jim trgovci izroče
ključke svojih blagajn. Ali pa obleke, ali pa
kaj drugega. Vse se da od neoboroženih
ljudi z orožjem v roki izsiliti. In ker se ni
slišalo, da bi bili morali izsiljevalci dati
za svoja dejanja odgovor, so ljudje začeli
misliti. Kaj, tega na glas ne povedo, toda
ni težko ugeniti.

Nato pa se je vsul nad mirne ljudi kar
cel plaz izzivanja, nasilnosti in barbarskih
brutalnosti. Pretep je sledil pretepu, klo-
fut je kar deževalo, streljanja z revolverji
ni bilo ne konca ne kraja. Žerjavovi pla-
čanci so v imenu »nacije« pretepali mirne
ljublanske meščane, pretepali so mirne
delavce, pretepali neljube jim osebe po jav-
nih prostorih. Z orožjem v roki so naska-
kovali v gruclah mirne ljudi kar na cesti in
jih trpinčili tako, da morajo danes delav-
ni rodbinski očetje iskati pomoči v bolniš-
nicah. Vse to se je godilo do zadnjih dni
sredi Ljubljane in sredi najbolj obljubljenih
krajev Slovenije. Ljudje, ki so vse to gle-
dali, so se zgražali nad barbarstvom onih,
ki so pretepače in strelce najeli, da bijejo
in streljajo lastno domačo kri. Ker pa na-
silneži rogovilijo naprej, so ljudje zopet
začeli misliti, mnogo misliti!

Kedar pa začno ljudje misliti, je hudo.
Če človeka kdo udari, se v udarjenem člo-
veku rodi misel na obrambo in odpor. To
je navaden proces, ki se ga ne da izbrisati.
V »dobro vzgojenih« možganih se ta odpor
včasih še da brzdati z mislijo na pravico
ali bolje rečeno: z mislijo na zadoščenje
pred sodiščem. To pa se ne zgodi vedno.
Že celo pa takrat ne, če prihaja javna ob-
last nekoliko pozno. V takem slučaju rodi
udarec protitudarec, oziroma odpor v meni
rodi tisti, ki je udaril prvi.

Kakor hitro pa se rodi vsled prejetih
udarcev v ljudstvu misel na odpor iz lastne
moči, brez sodelovanja javne in zaščito živ-
ljenja in imetja postavljene in od ljudstva

tudi za to plačane in vzdrževane oblasti,
takrat že lahko govorimo o državljanski
vojni. Začetnik take vojne pa ni tisti, v če-
gar glavi se je taka misel rodila, ampak
tisti, ki jo je z nasilstvom, proti katerim ni
druge zaščite, izval. Zato pa očitane, ki
ga je včeraj izrekel »Slovenski narod« na
naslov dr. Korošca, češ da on kot šef par-
lamentarnega kluba napoveduje meščansko
voino, ne moremo imenovati drugače kot
zvestno laž in brezmejno hinavstvo.

»Narod« pravi, »da smo doživeli ne-
kaj neverjetnega, v pravno urejeni državi,
kjer imajo oblasti kolikaj avtoritete«.

To je popolnoma res. Doživeli smo v
naši pravni državi celo vrsto neverjetno-
sti. Toda »Narod« ne šteje teh nešteti-
h vseh zakonitih vseh civiliziranih držav kaz-
nivih dejanj in zločinov — umor, napade,
mučenja, oviranje železniškega prometa,
izsiljevanja, požig in demoliranja stano-
vanj — med neverjetnosti, ampak šteje med
neverjetnosti — izjavo dr. Korošca o mož-
nosti in preteči nevarnosti meščanske voj-
ne! Torej kriv ni tisti, ki udari prvi, am-
pak oni, ki udarce prejema. Kriv pa je
zato, ker jih noče več prejemati, ampak še
pred izvršeno dejanjsko obrambo napove-
duje, da se bo branil!

»Narodovo« hinavstvo je že samonse-
bi gnusna zadeva. Še gnusnejša pa postane
stvar, če pogledamo izvor njegovega hi-
navstva in njegovega nedolžnega zavijanja
oči. To hinavstvo izvira namreč iz straho-
petnosti. Dokler se je zdelo žerjavcem,

da imajo za dolgo dobo let zasigurano ne-
omejeno državno moč in silo v svojih ro-
kah, so se trkali korajžno po prsih in pro-
glašali princip, da so oni država, da smejo
in morejo torej početi na račun državne
moči in sile, kar se jim zljubi, da smejo
ubijati ljudi, požigati domove, udirati v
stanovanja in jih uničevati, pretepali ljudi
in ustavljati vlake. Kakor hitro pa se je
pokazalo, da jim državna moč le ni tako
za večno zajamčena kot bi si sami želeli,
in kakor hitro so opazili, da je začelo ljud-
stvo misliti in med tem ljudstvom tudi last-
ni njihovi pametni pristaši, takrat je žer-
javska družba vrgla puško v koruzo in da
bi se oprala, proglašala na eni strani svoje
dosedanje borce za nacijo za zločince (glej
včerajšnje »Jutro«), na drugi strani pa
hoče v »Narodu« natveziti ljudem, da izziva
dr. Korošec na meščansko vojno s svojim
scarilom, ne pa oni sami s svojimi zločini!

Z »Narodom« vred verujemo tudi mi
v treznost in razsodnost našega ljudstva,
da žerjavovskim iz gole strahopetnosti iz-
virajočim hinavščinam in barbarijam ne bo
nasledlo. Verujemo pa v treznost in raz-
sodnost našega ljudstva tudi toliko, da bo
z nami vred vsak dan odločno zahtevalo,
da se vzpostavi avtoriteta državne oblasti,
pa ne samo proti nam ali za nas, ampak v
prvi vrsti proti dr. Žerjavu in njegovi kliki,
ki nosi moralno odgovornost za vse zločine,
s katerimi so njegovi plačanci oblatili slo-
vensko ljudstvo pred vsem svetom. Dr. Žer-
jav je doigral, dr. Žerjav naj gre!

Vlada v demisiji.

VLADA NE POSLUJE VEČ. — ENOTNOST IN DELAVOLJNOST OPOZICIJE. — PRI-
BICEVIĆ V SKRBEH.

Belgrad, 10. julija. (Izv. Vlada ima po-
ročilo, da je kralj odpotoval z Bleda. To po-
ročilo ni ugodno za vladu, ki danes še ne-
kaj predstavlja, jutri pa je ne bo več. Čim
se bo uveljavil ustavni princip, bo izginila
njena moč. Težke misli misli g. Pašić in da
bi ga v tem niče ne motil, je opustil svoje
navade in ne sklicuje ministrskih sej in ne
sprejema ministrov. Po sklepu vlade, naj
se poda demisija, ni smatral za potrebno
sklicati ministrov, ker bi se lahko še pre-
mislili in hoteli še par dni ostati na vladi.
Pribičević je prišel zopet v predsedništvo,
da prosi Pašića, naj nikar še ne poda ostav-
ke. A Pašić ga ni sprejel. Tudi Vilder in
Krizman sta le popila čašo črne kave v
predsobi, do seje pa ni prišlo. Ostavka je
gotova stvar in z njo je zapečatena politika
»jake roke«.

Belgrad, 10. julija. (Izv.) Neposredno
pred demisijo je vlada opustila vsako širše
delo v smislu državne politike. V minist-
stvih sprejemajo le akte, rešujejo jih pa ne.
Zanimivo je tudi dejstvo, da vlada kljub po-
zivu na londonsko konferenco ni pripravila
niti najmanjšega materiala za to konferen-
co, kjer se bodo reševala naravnost življenjs-
ka vprašanja za Jugoslavijo. Vprašanje
razmerja do Nemčije je tako važno za dru-
ge države kakor za našo, ker se je velik del
budžetnih izdatkov kril iz reparacij, ki so
odvisne od konference. Pred vsem pa pride
v poštev vprašanje svetovnega miru, kjer
moramo sodelovati, če hočemo ohraniti svoj
prestiz v situaciji. Vse vlade vseh držav
pripravljajo, kar je potrebno za to konfe-
renco, le v Belgradu je opaziti mrtvilo in

malomarnost. Javnost pričakuje, da bo no-
va vlada znala storiti vse, česar dosedanja
vlada ni storila.

Belgrad, 10. julija. (Izv.). Tudi danes
ni bilo ministrske seje. Vlada smatra, da
je v demisiji in čaka trenutka, da tudi for-
malno poda ostavko. O Pribičevićevi stran-
ki so računi že sklenjeni. On po splošnem
pripravljanju ne pride več v poštev, ker
tudi radikalni klub noče nobenega sodelo-
vanja s Pribičevićem, ki ga smatra za glav-
nega krivca sedanjega stanja v državi.

Opazilo se je, da se je na včerajšnji
konferenci zopet trdno sklenila vsa opo-
zicija in nastopila kot enotna organizacija
v krizi. Naredila je še en korak dalje s
tem, da je naglasila, da razpolaga z večino
v parlamentu in da je voljna s točno opre-
deljenim programom nastopiti po delovne
vlade, ki bi vpeljala v državo red, mir in
zakonitost. Ta izjava opozicije je odgovor
na Pašičevo trditve, da je iz sedanje situ-
acije edini izhod volivne vlade. Splošno
prevladuje prepričanje, da Pašić-Pribiče-
vić ne bosta dobila niti poslovnega, še
manj pa volivni mandat.

O položaju pišejo »Novosti«: Pribiče-
vić se zelo boji ponovne otvoritve krize in
se boji, da bi bil njen izhod nepovoljen.
Pribičević smatra, da ni moment ugoden
in da bi se morala kriza otvoriti šele v
oktobru. Do takrat bi on in Pašić dobro
pripravila teren in izključila vsa presene-
čenja. Tako s strahom pričakuje kraljeve-
ga prihoda in nima več zaupanja v zmago
teze, ki jo je koalicijska zastopala pri dru-
gem ustavnem faktorju.

Vlada nastopi proti orjunaškim zločinstvom.

Belgrad, 10. jul. (Izv.) Poročila o ne-
mirih in neredih, ki jih dan za dnem po-
vzroča Žerjavova Orjuna v Sloveniji, vzbu-
jajo tudi v radikalnih vladnih krogih veli-
ko vznemirjenje in v vladi sami nepresta-
ne nemire. Posebno slučaj na Viču in Pod-
nartu sta vzbudila zgražanje nad samostal-
nimi demokrati v Sloveniji, ki zlorabljajo
nacionalno mladino za politične zločine.
Zato je sedaj uspelo, da je dobil minister
dr. Srškić pooblastilo, da energično nasto-
pi proti nadaljnim nasiljem od strani or-
ganiziranih razgrajčev in da se eventual-
no postopa proti njim tudi po zakonu o za-
ščiti države. Minister Srškić je danes po
vladnem naročilu izdelal nalog, ki bo raz-
poslan vsem policijskim oblastem po dr-
žavi. Glede sodnega postopanja je dobil
minister Grisogono nalog, da se morajo ta-
koj započeti procesi proti vsem nacionali-

stom, za katere trdi javno mnenje, da so
se udeležili raznih zločinov. Temu odloku
se je protivil zlasti Svetozar Pribičević.

Korupcijski fond za »Jutro«,
»Narod« in »Orjuno«.

Belgrad, 10. jul. (Izv.) »Novosti« pri-
našajo dan za dnem nove slučaju o koru-
pcijah, kjer je udeležen Rade Pašić. Kot po-
magate pri njegovih trgovinah se imenu-
jeta tudi radikalni poslanec Velja Popović,
član upravnega odbora Žerjav-Praprotni-
kove Slavenske banke, in Krstulović, di-
rektor iste. Ta banka financira preko slo-
venske samostojne demokratske stranke
slovensko liberalno časopisje in nacionali-
stične organizacije.

Fiasko žerjavovske politike.

Belgrad, 10. jul. (Izv.) Listi Pašić—
Pribičevićevе stranke so v zadnjem času
ustavili poročila o »sijajnih zmagah« Žer-
javovcev v Sloveniji. Radikalni poslanci
javno govore, da se zmaga SLS pri občin-
skih volitvah v Sloveniji ne da utajiti in
je treba s tem računati. Zato je začela tu-
di pojemati politika »jake roke« v Slove-
niji, ki je samo okrepila SLS. Pojavljajo
se zopet želje, da bi vendar naša radikal-
na stranka način, kako bi mogla sodelo-
vati z najmočnejšo stranko na Slovenskem.

PAŠIĆ SE OTRESA TUDI RUSKIH
CARISTOV.

Belgrad, 10. jul. (Izv.) Danes se je vr-
šil parastos za pokojnim ruskim poslani-
kom na srbskem dvoru Hartwigom. Na dan,
ko je Avstrija izročila Srbiji ultimatum, je
nenadoma umrl na avstrijskem poslanstvu
v Belgradu. Raznesle so se govore, da so
ga Avstrijci zastrupili. Hartwig je bil ve-
lik prijatelj Srbov, imel je tudi mnogo za-
slug, da je prišel Pašić do one veljave, ki
jo je pozneje užival. Zato je v tukajšnjih
diplomatskih in domačih političnih krogih
vzbudilo veliko pozornost dejstvo, da se
g. Pašić ni udeležil parastosa, kar bi se
smelo pričakovati z ozirom na intimne ose-
bne in politične stike med njim in pokoj-
nim Hartwigom. Ker se te žalnice ni ude-
ležil tudi noben vladin član, niti kak za-
stopnik predsedstva narodne skupščine, ni-
ti poslanci vladnih strank ali kaka druga
oficijska osebnost razen dvornega maršala
i Damjanovića, smatrajo tukajšnji diplomati-
ski krogi, da je hotela vlada dokumentirati,
da si hoče ohraniti napram sovjetski Rusiji
svobodne roke. Sicer bi se lahko smatrala
udeležba kot manifestacija za caristično
Dalje na drugi strani.

Borzna poročila.

10. julija 1924.

ZAGREBSKA BORZA.

Na deviznem in efektivnem trgu je bil da-
nes promet zelo velik. Narodna banka je zelo
veliko intervenirala. Tendence je ostala čvr-
sta. V Curihu je padel dinar od 6.60 na 6.55.
— V efektih je bila tendenca danes nekoliko
prijaznejša.

Devize in valute.

(V oklepaju tečaj z dne 9. julija.)

Dunaj 0.1204—0.1224 (0.1199 do 0.1219),
Italija 3.631—3.661 (3.6215—3.6515), London
370.73—373.73 (368.80—371.80), New York
85.40—86.40 (84.65—85.65), Pariz 4.349—4.399
(4.35—4.40), Praga 2.509—2.539 (2.4925 do
2.5225), Curih 15.30—15.40 (15.20—15.30), —
efekt. dolarji 84.25—85.25 (83.75—84.75).

Vrednostni papirji.

Hrvatska eskomptna banka, Zagreb 125.50
do 126, Jugoslovanska banka, Zagreb 114 do
116, Prva hrvatska štedionica, Zagreb 915,
Ljubljanska kreditna banka, Ljubljana, 225 do
250, Dioničko društvo za eksploatacijo drva,
Zagreb 119—120, Hrv. slav. d. d. za ind. še-
čera, Zagreb 1050—1065, Narodna šumska in-
dustrija, Zagreb 80—82, Našica 90, Guttman
780—800, Slavonija 90—100, Združene papir-
nice, Vevče 150, 7 odstot. inv. posojilo 66.50
do 68, Voja odškodnina 123 do 124.

CURISKA BORZA.

(V oklepaju tečaj z dne 9. julija.)

Belgrad 6.55 (6.60), Berlin 1.33 (1.335),
Budimpešta 0.0069 (0.0068), Bukarešta 2.25
(2.20), Italija 23.60 (23.80), London 24.08
(24.23), New York 555 (559), Pariz 28.75 (28.15),
Praga 16.35 (16.40), Dunaj 0.0079 (0.0079), So-
fija 4.10 (4.10).

DUNAJSKA BORZA.

Dunaj, 10. julija. (Izv.) Devize: Belgrad
825—829, Budimpešta 0.845—0.865, Kodan
10980—11020, London 308.200—309.000, Milan
3032—3044, New York 70.935—71.185, Pariz
3625—3634, Varšava 13.550—13.650. — Valu-
te: dolarji 70.460 do 70.860, angleški funt
306.400—308.000, Franc. frank 3605—3635, li-
ra 3045—3065, dinar 819—825, českoslovaška
krona 2083—2099.

PRAŠKA BORZA.

Praga, 10. julija. (Izv.) — Devize: Lira
145.75, Zagreb 40.25, Pariz 175, London 147.30,
New York 34.

Rusijo zlasti, ker se je svečanosti udeležil tudi dosedanji ruski poslanik v Belgradu Strandmann na čelu tukajšnjih caristov.

Jugoslovansko - mažarska trgovinska pogajanja.

Belgrad, 10. julija. (Izv.) Danes popoldne se je vršila seja plenuma mažarsko-jugoslovanske delegacije za trgovinska pogajanja. Oba predsednika delegacij dr. Perić in dr. Vodyaner sta podpisala doslej sklenjene konvencije o železniškem prometu, o prometu na rekah in dvojnem obdavčenju. Podpisan je tudi končni protokol o dosedanjem delu. Pogajanja se bodo do septembra prekinila. Na koncu se je dr. Perić zahvalil mažarskim delegatom za požrtvovalno delo. Dr. Vodyaner se je zahvalil naši delegaciji in izrazil nado, da se bodo še ostala vprašanja rešila. Mažarska delegacija bo jutri odpotovala.

JUGOSLOVANSKO-ITALIJANSKA TRGOVINSKA POGAJANJA.

Belgrad, 10. jul. (Izv.) Danes popoldne so se nadaljevala pogajanja z Italijani. Pretresali so še nerešena vprašanja glede uvoznih tarif. Predvsem vlada sporazum glede vinskega uvoza. Na pritisk krogov iz Slovenije je stala naša delegacija na stališču, da se ne sme dovoliti uvoz vina pod nobenimi pogoji. Ker dosedaj niso Italijani na to pristali, so sejo prekinili in se bo jutri vršila konferenca naše delegacije, kjer se bo razpravljalo o italijanskih predlogih.

ANGLEŠKI PARLAMENT IN DAWESOV NAČRT.

London, 10. julija. (Izv.) Sp. zbornica bo razpravljala o rezultatih Mac Donaldovega pota v Pariz in o Dawesovem načrtu v pondeljek. Izključeno pa ni, da ne bi dajal že Mac Donald že danes gotovih pojasnil o svojih razgovorih s Herriotom.

DELOKROG LONDONSKE KONFERENCE.

Pariz, 10. jul. (Izv.) O sestanku med Mac Donaldom in Herriotom poročajo, da sta se zedinila v tem, naj londonska konferenca razpravlja o Dawesovem načrtu, dalje naj odloči konferenca, kdaj mora Francija izprazniti Poruhrje, posebna komisija pa naj ugotovi, ali Nemčija izpolnjuje svoje obveznosti ali ne.

AMERIŠKI PROTEST.

London, 10. julija. (Izv.) Ameriški zastopniki izjavljajo, da ameriška vlada ne more sprejeti na znanje dejstva, da sta se Mac Donald in Herriot dogovarjala o povabilu Amerike na konferenco.

AMERIŠKI POSLANIK V BERLINU.

London, 10. julija. (Izv.) Iz Washingtona poročajo, da je ameriška vlada z ozirom na londonsko konferenco naročila svojemu zastopniku v Berlinu, naj se takoj vrne z dopusta na svoje mesto, ker hoče biti točno informirana v stališču nemške vlade.

KONEC UPORA V BRAZILIJU.

Rio de Janeiro, 10. julija. (Izv.) Vlada pričakuje predajo upornikov v San Paolo vsak trenutek.

ATENTAT NA ROMUNSKEGA KONZULA V LONDONU.

London, 10. julija. (Izv.) Neki romunski dijak je streljal na romunskega konzula. Konzul je nepoškodovan, dijaka so zaprli.

Vestfalska pisma

v drugi izdaji.

XIII.

2. Kako je z našimi rojaki na Nemškem v narodnem oziru? Nekateri so narodno zavedni, drugi so brezbrizni, nekateri so se dali tudi že zapisati za Nemce. Smem reči: Oni, ki so verni, so tudi narodni. Da se je toliko narodne zavesti med njimi ohranilo, za to imajo največ zasluge društva sv. Barbare, ki so ustanovljena na 17 krajih, in ki so poleg verske zavesti gojila tudi narodno. Nemški duhovniki, ki so ta društva ustanovili in vodili, so vedno poudarjali tudi slovensko narodno misel ter klicali našim ljudem v spomin, naj ne pozabijo, da so Slovenci.

Velike važnosti je, da so ta društva tako gojila slovensko pesem. Nabožno in narodno. Pojejo naši ljudje na Nemškem radi, bolj kakor pojejo doma. Pojejo v društvu in v cerkvi. Celo po ulicah in cestah se razlega slovenska pesem: pri sprevedih in procesijah. Rektor Köster je izdal tri male zbirke slovenskih pesmi: eno nabožnih, eno narodnih in eno rudarskih pesmi. Iz teh pesmaric pojejo Slovenci še danes. Sam je z njimi popeval »Slovenec sem, tako je mati djala...« in celo vrsto drugih podobnih. Nemci slovensko petje zelo radi poslušajo. Marsikateri župnik mi je rekel: Hvala Bogu, da sem danes spet slišal krasno slovensko petje! Naši ljudje kajpada pojejo vedno mnogoglasno, kar Nemcem zelo ugaja, sami pri svojem

BREZPOSELNOST V ANGLIJI POJEMA.

London, 10. julija. (Izv.) Število brezposelnih se je znižalo pretekli teden za 4000 oseb. Brezposelnih je še 1,905.000.

Občinske volitve.

Občinske volitve v Bučki 7. julija: SLS 54 (+ 9), odborn. 7; SKS 50 (— 7), odborn. 6; »Glas Naroda« 37 (—), odborn. 4. — JDS ni mogla sestaviti liste, nazadovala je torej od zadnjih občinskih volitev za 59 glasov. Občina je bila že od davnih časov v nasprotnih rokah. SLS je pri teh volitvah napredovala.

Volitev župana v občini Podgorica. Za občino Podgorico je bil dne 8. julija t. l. izvoljen za župana dosedanji župan Ivan Sojer, pristaš SLS.

V Višnji gori je bil izvoljen 8. julija posestnik Franc Koricki za mesnega župana. On in vsi izvoljeni svetovalci so zavedni pristaši SLS. Znani Žerjavov plačani agitator, mesarjev Lojze bo moral še zopetna tri leta hraniti v predalu že tiskane vizitke: Alojz Turk, župan, Višnjagora. Take si je nabavil že pred tremi leti. Liberalcem je pri nas odklenalo.

Na Trati v Poljanski dolini je bil izvoljen za župana v nedeljo dne 6. julija Franc Uršič, posestnik na Hotavljah št. 25, odlični pristaš in organizator SLS v Poljanski dolini. Za občinske svetovalce so bili izvoljeni: Martin Vodnik, Fr. Šraj, Josip Subic, Ivan Dolinar, Janez Bogataj in Martin Božnar, vsi navdušeni naši možje. Občina Trata je dobila v teh vrlih možeh občinsko predstojništvo, s katerim je zasiguran gospodarski in kulturni napredek občine.

Velika letalska nesreča v Gružu.

Dne 7. julija ob 8 zjutraj so nad Dubrovnikom in Gružom leteli štirje mornariški aeroplani. Eden od njih je v višini 500 m nad Gružom zaostal. Ljudje, ki so gledali prizor, so čuli nenadoma pok in plamenčke, ki so sikali iz aeroplana. V tem je že skočil iz ogroženega aeroplana človek in padal 500 m globoko na zemljo. Za njim je padel drugi in nato tretji, ko je aeroplan že začel padati. Aeroplan je padel par metrov proč od morja, medtem ko so ljudje popadali na zemljo kakih 20 do 60 metrov daleč od morja. Očividno so reveži upali, da padejo v morje in se tako rešijo. Aeroplan je bil ves razbit. Še bolj razbita pa so bila trupla nesrečnih letalcev. Poveljnik-pilot letala poročnik bojne ladje I. razreda (kapetan) N. Resman iz Zagreba je priletel v vejevje nekega drevesa. Veja je predrla celo njegovo telo do vrha glave, oči so skočile iz jamic, možgani so se razlili okrog, kri je tekla po listju in kapala na zemljo. Ena noga je visela na telesu le še za kosček kože. Nič manj nista bili razmesarjeni trupli ostalih dveh nesrečnejšev. Bila sta to: Sima Munjak mornar I. razreda, doma iz Belgrada, in Ivan Bujas, mornar I. razreda iz Šibenika.

Ta grozna nesreča je strašno potrla vse prebivalstvo. Mesto se je takoj odelo v črno, dubrovniška občina je izdala poseben oklic na prebivalstvo.

Dne 8. julija so trupla ponesrečenih letalcev v slovesnem sprevodu prepeljali na vojno ladjo, ki jih je odpeljala v Kotor, kjer so jih pokopali.

Maribor. »Lepega zvona glas, Seže v deveto vas — Zato naročite »Zvonoglas.«

Beležke.

Dr. Žerjav se otreša »Orjune«! Dr. Žerjav je dal v »Jutro« napisati: »Spada pač v kapitelo krščanske vsečlovečanske morale, ako škofov list neprestano psuje dr. Žerjava kot »nezakonskega očeta«, ki nosi odgovornost za izmišljena in resnična (torej vendarle resnična — op. ur.), vse-kakor pa splošno obsojena dejanja neprimišljenih ali zločinskih ljudi.« — Orjunaše imenuje torej njihov duševni »nezakonski oče« danes zločinec! Škoda, da ne pove še tega, katere orjunaše osebno smatra on za zločince, kajti vsi gotovo niso zločinci! Zločince jih pa imenuje dr. Žerjav šele danes, ko vidi, kako je vsa slovenska javnost od njega započeto delo soglasno odklonila. Če bo Žerjavu kazala politika, se ne bo pomišljal vso Orjuno z njenim predsednikom vred izročiti državnemu pravdniku. Take perfidne politike je zmogel le ta mož, kateremu so se dali Orjunaši zapeljati, da jih je vpregel v voz svoje častihlepne in nečedne politike.

SLS in komunizem. Tako se glasi naslov »Narodovega« uvodnika, ki dokazuje ponovno, da ata ne poznajo ne SLS in ne komunizma. »Narod« šari po nekih svetovnih programih, pa še tukaj je zajadral srečno na luno. Pravi, da je SLS kapitalistična stranka, ki ne more in ne sme sodelovati s komunisti. »Narod« pa dobro ve da je SLS ljudska in ne kapitalistična stranka. SLS pa je tudi čisto neodvisna stranka, ki ne rabi absolutno nobene zveze s komunisti in je ni nikoli imela niti jo ima. Zato pa pri nas danes sploh ne gre, ampak danes gre pri nas v prvi vrsti zato, ali bo pri nas vladalo slovensko domače ljudstvo ali pa sovražniki slovenstva in slovenskega ljudstva. Mi pravimo, da morajo v Sloveniji vladati Slovenci, ne pa nasprotniki našega jezika in kulture, mednarodni kapital »Slavenske banke« in zatiralci našega slovenskega delovnega ljudstva. Zato pa slovensko delovno ljudstvo vidi v SLS svojo naravno oporo. Šele potem, ko zmaga v Sloveniji domačin, se bomo med seboj zmenili, kdo bo imel večino. Če jo bo imela SLS, bo vladala SLS, če ne, pa kaka druga domača slovenska stranka — po načelu demokracije. Tako izgleda ves politični problem slovenskega ljudstva za bodočnost. Različne filozofije so lepa stvar za univerzo, za našo politično prakso so popolnoma odveč. Praksa nam pa kaže, da Žerjav ubija naše domačinstvo. On nam ubija naš jezik — berite samo »jugoslovanščino« v »Jutru« —, on nam ubija naše gospodarstvo, on ubija sploh vse, kar je slovenskega in domačega. Zato je naravno, da se družji v boju proti njemu vse, kar je rodila slovenska mati. Obenem pa gre za danes pri nas za to, ali bo vladal zakon, demokracija in načela mirnega sodelovanja ali pa bo vladalo brezakonje, fizično nasilje in teror, ki ga je za denar »Slavenske banke« najel Žerjav, da se ubijajo slovenski delavci in ropajo ter demoliirajo slovenski domovi. Ko bodo rešena ta vprašanja, pa bomo filozofirali na nadaljnji socialni uredbi človeške družbe in sicer — brez Žerjava.

Pišite pošteno in dostojno! Tako je svetovalo »Jutro« pred dvema dnevoma nam v uvodniku. Včeraj pa je objavilo dopis iz Vevč pri Ljubljani, kjer beremo stavek: »Gnusni brezdomovski izmeček — (tako imenuje »Jutro« dopisnik »Slovenčevega« dopisnika, opr. ur.)... naj vé, da bo slovenski narod močan, krepak in

so se mi ali smehljali ali me debelo gledali ali odgovarjali nemško. Jaz sem mislil, da se otrok predvsem nauči govoriti od staršev. Pa ne, nauči se govoriti od drugih otrok; vsaj tam, kjer je toliko otrok skupaj, kakor po industrijskih krajih. Potem pa pride še šola, kjer je seveda vse izključno nemško. In tako se v družini govori oboje: oče in mati navadno govorita slovensko, otroci odgovarjajo nemško. Le nekateri otroci, katerih starši na to posebno strogo pazijo in zahtevajo, da jim otroci slovensko odgovarjajo, zlasti pa tisti, ki so bili morda — zlasti med vojsko — po par let na Slovenskem, tisti znajo dobro slovensko.

Četudi pa otroci slovenskih staršev slovensko ne znajo, se vendar nekoliko čutijo Slovence. Če ne vsi, vsaj nekateri. Tega se zavedajo, da je v njih slovenska kri. K slovenski pridigi sicer niso prišli, ker imajo nemških dosti, če jih hočejo poslušati, pač pa nekateri prihajajo v slovensko društvo in na veselice. V nekem kraju sem naletel na izvrstne fante, ki zahajajo v društvo sv. Barbare, pojejo slovensko, čutijo slovensko, ustanavljajo celo Orlo, samo — govoriti slovensko ne znajo (!)

Da bi se otroci slovenskih staršev ne ponemčili, to se ne da nikakor ubraniti, — razen če pridejo na Slovensko. Zato sem našim ljudem, ki so me vpraševali, kako je na Slovenskem in če kaj kaže vrniti se v domovino, časih rekel: Če bi mogel, bi vas — najbolj zaradi vaših otrok — najraje vse v žakeji pobasal in s seboj domu odnesel.

S. V.

zdrav, ko klerikalnih cuckov ne bo več. — »Jutru« čestitamol!

Cavour. Stara liberalna tržaška »Edinost« se čuti poklicano, da v teh kritičnih časih ne vodi samo krhkega čolnika slovenske narodne manjšine v Italijo, ampak da daje s svojega visokega razgledišča direktive tudi jugoslovanski politiki. Priobčila je neko Cavourjevo pismo iz l. 1860., v katerem se Cavour za zagrizeno trmoglavostjo izreka za centralistični sistem in pravi, da je pripravljen ta sistem brniti s skrajnimi sredstvi, z zadnjim glasom večine v parlamentu in z zadnjim bataljonom vojske. »Edinost« z dvignjenim kazalcem opozarja na to pismo jugoslovanske »državniške separatiste« in vse tiste, »ki toliko kričijo o krutosti režima«, češ to je lekcija za vas! Ali zlepa ali zgrda — to je bilo geslo Cavourja in zmagal je, veli »Edinost«. Da, Cavour je zmagal in ujedinjena Italija je dobila centralistično ustavo. Vprašanje je le, kako se je centralizem obnesel? Tako slabo, da Italija vsa ta leta ni prišla do trajnega notranjega miru in je po dolgih 60 letih na tem — ne da razpade, ker tako italijanski kakor jugoslovanski »separatisti« in republikanci hočejo skupno in enotno državo — ampak da si pribori za jako drago ceno primernejšo, boljše obliko notranje ureditve države. Centralistično urejena Italija je imela in ima med zapadnimi in srednjeevropskimi državami najzaostalejšo osnovno in srednje šolstvo, najslabše, najreakcionarnejše gospodarsko-socialne razmere, živela je in še živi v veliki meri kot parazit od pridobitev latinstva iz prejšnjih vekov. Moderna, centralistična Italija ni sama ničesar velikega ustvarila, ako odštejemo dvomljive uspehe na diplomatičnem polju. Razvijala so se in kolikor toliko cvetela le stara kulturna središča in Zgornja Italija s svojim neposrednim stikom s srednjo in zapadno Evropo in s svojo industrijo. Vsi ostali deli dežele pa so životali v kulturni in gospodarski zapuščenosti, ki ji v ostali zapadni in srednji Evropi ni bilo para. Italijanska uprava je bila proslula po svoji nesposobnosti in koruptnosti. Zato so pa ostali Sicilijanci, Sardinici in široki ljudski sloji sploh do današnjega dne avtonomisti ali kakor pravi »Edinost« separatisti in ne bo drugače, nego da se bodo morali nasledniki Cavourja končno udati in pristati na ureditev države po ljudski volji, ne pa po svojih sistemih. To bi bilo eno. Drugo pa je to: Kdor se v politiki izreka za načelo: zlepa ali zgrda, ta mora to storiti dosledno. Ako se sme Cavour boriti s »skrajnimi sredstvi«, z »zadnjim bataljonom« za svoj politični ideal, sme to storiti tudi Mussolini za svojega in nič drugače komunisti za njihovega. Ali »Edinost« ni pomislila, da s Cavourjem pobija samo sebe in politiko, ki jo vodi in mora voditi slovenska narodna manjšina v Italiji, ako se noče prostovoljno zapisati poginu? Liberalizem je pač povsodi senilen, nesposoben za resno mišljenje, brez načel in brez doslednosti. Samo enega se drži: Pobijati vselej tisto, kar zahtevajo široke ljudske mase. »Edinost« je hotela s Cavourjevim naukom podpreti svoje liberalno sorodstvo v Jugoslaviji, na drugo ni pomislila. In to sorodstvo je podpora hvaležno sprejelo — stari »Narod« je »Edinost« slovesno ponatisnil. Cavour se vsled tega v grobu ni obrnil, pač pa bi se nad »Edinostino« politiko utegnil njenim čitateljem obrniti želodec. Kajti če se glasilo slovenske narodne manjšine v Italiji vleče za centralizem, ne pomeni to nič manj in nič več, kakor da odobrava nasilno pogoltnjenje primorskih Slovanov po italijanstvu, kajti to je nujna posledica enonacionalnega centralizma! »Edinost«, »Edinost«, ostala si tista neumna stara teta, kakor si bila.

Dopisi.

Žužemberk. Obsojanje nasilnega divjaškega nastopa žužemberške Orjune na dan občinskih volitev je tako splošno, da se je celo znani naš »odlični človek« in njegova družba ustrašila rezultata svojega junaštva in se gospodje sedaj perejo. — Gosp. »odlični človek«, se je kmalu zavedel, da je to po pričah sijajno izpričano ravnanje vse prej kot »odlično« ter da bi to znalo imeti neprijetne posledice. Zato skuša blato, s katerim je sebe oblatil, zmetati na druge in potlej klicati: »Primito tatule!« Gospodom, katerim je poverjena preiskava dogodkov, je treba z lažmi peska v oči nametati; državne organe, ki nepristransko in vestno vrše svoj posel, da si upajo tudi »odličnega človeka« vprašati po gotovih lepih rečeh pa je treba sumničiti. Gospodje, le perite se! Doveljste umazani. Toda zastoj se trudite zaviti svoja slaba dejanja v temo noči, ker vas predbro poznamo in so priče izpovedale, jasno izključevaje vsak dvom. To bo morda po one, katerim bi vi tako radi peska v oči nametali. Mar meni dopisnik »Jutra«, da bo odslej orožništvo samo zločince zasliševalo o njihovih junaštvih, napadane, izživane in varstva potrebne bo pa na podlagi takih izjav vkleknjeno vodilo v ječe? Ne, tako daleč pa vseeno še nisimo, da bi se cel svet pustil slepariti in bi sam sleparil na mig in povelje nekoga, ki je same-

ga sebe povišal za »odličnega voditelja«, kar je vse res, če pridenemo temu visokemu imenovanju pristavek: »pretepačev«.

Laško. Ko so se dne 1. junija 1924 vrnili od slavnosti udeleženci iz Trbovelj, vidim na laškem kolodvoru neko malo črno žensko, ki je na vse pretege mahalala s svojo rdečo marelo in kakor besna kričala: »Živijo Orjuna, živijo Orjuna.« Zraven stoječi gospod pa tolaži svojo ženo: »Aber Lina sei doch still und schrei nicht so.« Na to pa slišim: »Du siehst ja doch, Hanns, dass sie niemand grüsst; živijo Orjuna, živijo Orjuna!«

Škofja Loka. Teden je že pretekel, kar so bile v Loku volitve — v tem času so se, mislim, loški liberalci že oddahnili od svoje »zmage«, ki jo je Tone Železnikarjev s kolesom vozil na Trato in okrog. »Jutro« se jim je že zahvalilo, tudi mi se jim zdaj zahvalimo, ker to zahteva olika. Predvsem se pa zahvaljujem še dopisniku »Jutra« že na dvakratno opozorilo, tudi to zahteva olika. Tako so nas učili v šoli: za izkazano uslugo se zahvali! Ali ne, gospodje učitelji? Žal nam je samo, da se je gospod Zahradnik na dan volitev tako trudil — za prazen nič. Nič ni pomagalo, niti podkupovanje po dva kovača za šihit in še pijača po vrhu in obljube. In tudi Vaše pobiranje podpisov za g. Fleša po prazen nič. — Tudi Vaše grožnje radi odstranitve plakatov — so prazen nič in v »pričetu« ste zdaj vi, naprednjaki, ne župan. — Ah, saj res: župana imamo. V terek je bil izvoljen ponovno naš g. Jožef Hafner, podomače Pepe in za vse štiri svetovalce odborniki SLS: gg. Sušnik, Babič, Planina in Zihel. Niti za enega se niso potrudili, ki bi ga jim morda po milosti dali. — Zvečer pa so napravili svojemu priljubljenemu županu bakljado in podoknico, nakar se ji je lepo zahvalil s klici na kralja in državo. Tako se je torej končal naš volilni boj — in so utihnili tisti, ki so prej lajali: hov, hov, hov.

Iz Rajhenburga. V »Jutru« z dne 3. t. m. se je zagnal nek Rajhenburčan, ki mu žlica ni dala miru, v svojem prekipeljavem navdušenju za demokratsko idejo v naše županstvo, in v trapište, ki ga očividno zelo bodejo v oči in v našo požarno brambo, posebno pa v njenega načelnika, kar je gotovo jako »plemenito«. Ob škofovem prihodu je bil ves trg v zastavah, proti čemur naši Žerjavovci kaže nimajo ničesar, ker ga neki spoštujejo kot narodnega moža. Kdor ne spozna v tem zastoj prikrivanega licemerstva, ki je privilegij našega demokratskega, mora imeti zavzete oči in zamašena ušesa. Da niso bile zastave 28. junija tako številne je pripisovati individualnemu čuvstvom. Dopisnik naj se potrdi in povpraša vsakega, kdor ni razobesil zastave, pa bo zvedel. Očitati isto trapištom, je netaktno, ker nimajo ti s svetom ničesar opraviti, na drugi strani pa neusmiljeno osmeši dopisnika samega, ki pa tega menda ne spozna, ker je zaverovan v Žerjavov evangelij, kakor divji petelin v svoje petje. — Kar se tiče absolutne večine SLS v našem trgu, povemo, da je dosežemo tudi brez trapištov, ki bi jih naš ultrademokrat v svojem fanatizmu rad poslal tja, kjer ni muh. Nazadnje kliče ogenj in žveplo nad naše uboge glave ter roti oblast, naj se malo bolj zaima za nas. Gospodje, pobrigajte se, da ne najprej pred vašim pragom vse čisto, izderite najprej bruno iz svojega očesa, potem šele odprite svoja usta in pokličite oblast, da tudi drugod napravi red. Poskrbite najprej, da ne bodo nezreli mladiči z orožjem v roki ogrožali življenja mirnih sodržavljancev, kakor se to opetovano dogaja drugod po Sloveniji in že tudi v naši okolici. Saj ste »čuvarji jugoslovanski«. H koncu povemo samo še to-le: Če že hočete sklobasati še kak članek za »Jutro«, vam blagohotno svetujemo, da producirate kaj drugega, ki bo imelo vsaj malo »vica«, ker k vašemu zadnjemu dopisu moramo reči samo, da »te pesmi nimajo nobene vane in da so pesmi vaše brez soli!«

Rajhenburčan.

Dnevne novice.

— Shod SLS v Dobu preteklo nedeljo je bil dobro obiskan. Poročal je poslanec Strein. Zborovalci so odobrili politiko Jugoslovanskega kluba.

— Razmere na orožniškem poveljstvu. Sedanji poveljnik ljubljanskega orožniškega polka je polkovnik Hurljevič, po rodu Poljak. Ta mož je neizprosno sovražnik vsega, kar je slovensko. S častniki in moštvom, ki so skoraj izključno Slovenci in Hrvati, ravna tako brezobzirno, da mora ubiti in ljudeh vsako veselje od dela in službe. Nekega častnika je brez razloga vrgel iz stanovanja, več oženjenih orožnikov je premestil v Makedonijo, drugim grozi, da jim slede, za kar si je izposloval polnomočje. Tako hoče iztrebiti vse »nezanesljive« elemente. Na orožniške postaje je izdal povelje, da morajo uradovati v cirkli in bo posej naše orožništvo uradovale tako, kakor bi službovalo v Šumadiji ali pa Črni gori, ne pa v Sloveniji. — Dne 15. junija t. l., to je na dan orožniške slave je izdal pismeno povelje, da morajo vsi njegovi podložni v pravoslavno kapelo k pravioslavni službi božji, dasi med njimi ni niti enega, ki bi bil pravoslavne vere. Nekaj dni na to je izdal ustno povelje, da brez njegovega dovoljenja ne sme nihče biti bolan, drugače ga pošlje v Makedonijo. Ravnotako smejo uslužbenci zaprositi in nastopiti svoj po zakonu jim pripadajoči dopust le tedaj, kadar je to

njegovi milosti po volji. Dne 27. junija t. l. je izšlo povelje, ki naroča orožnikom nakup srbske knjige »Moj život«, ki je izšla v Belgradu v neki zasebni založbi in nima za orožništvo nobene važnosti. Pa vendar ne bo tu po sredi »zarada«? — Pri komandi leži že od prejšnjega neki denar, ki je last moštva: zakaj se ta denar ne razdeli med lastnike? Orožništvo tiči mnogo perečih gospodarskih in socialnih vprašanj; kaj je storil doslej g. poveljnik, da se izboljša gmočno stanje orožništva in uredi pokojnina? Ali je g. poveljnik že kdaj primerjal veliko razliko med težkimi denarji, ki jih dobiva on za potne stroške in dnevnice in borimi parami, ki jih za svoj veliki trud dobi ubogi orožnik? To je nekaj pritožb in vprašanj, ki jih priporočamo gosp. polkovniku Hurljeviču v premislek. Naj ve, da s svojimi dosedanjimi metodami v Sloveniji ne bo uspel, kajti mi nismo kakšna Galicija. Sicer pa imamo veliko gradiva, zlasti iz zadnjih časov, ki bo prišlo še vse na vrsto.

— Kultura sreča. Iz Zagorja nam poročajo: Pri apnencah v obratu pri rampah sta zaposlena dva delavca — Orjunaša Plevnik in Dežman. Ta dva sta se nasproti svojemu delavcu Brezovarju hvalila, češ da sta bila 1. junija v Trbovljah in da sta tam po znanih dogodkih obrcala dva ranjenca, ki sta ležala na tleh, in sicer: »Eno staro babo«, kakor sta se izrazila, »in še enega«. Bila je to ona stara ženica, ki leži v ljubljanski bolnici in pa rudar Fajn, katerega sta ležala drug blizu drugega.

— Nove namere Orjune med rudarji. Iz Zagorja nam poročajo: Zanesljive vesti iz Ljubljane in tudi iz Zagreba se glase, da namerava Orjuna še ta mesec razviti svoj prapor v Zagorju. Kako bo to izgledalo, je nam Orjuna pokazala že v Trbovljah in pa v Lescah.

— »Če ba treba iti na ministre...« Ko je v nedeljo v Lescah Orjuna žegnala svoje bandero ali prapor ali barjak, je obred po lastni formuli brez obrednika izvršil bivši mornariški superior g. Ambrož. Za njim pa je imel slavnostno pridigo g. Franc Grafenauer, ki je med drugim dejal: »Če ba treba iti na ministre, kdo pojde? Ali žandarji ali vojaki? Ne! Vi, vi, pojdeste, vi Orjunaši!« In res! Drugi dan je šel predsednik inž. Kranjc kot predsednik vseh Orjunašev na ministra dr. Žerjavo. Orjuna pa je dobila novih navetov in navodil in novega denarja. Tako Orjunaši hodijo na ministre, kakor je lepo povedal šaljivi gospod Grafenauer.

— Kako so v Lescah pričakovali incidenta. V soboto zjutraj se je zvedelo iz ust leškega orjunaša: Če pride jutri incident, bodo Lesce na štirih krajih zažgane, gorele bodo hiše in tovarna! V strahu smo zato v nedeljo zjutraj čakali, pa s prvimi vlaki incidenta ni bilo. Po vseh štirih cestah smo se ozirali, ali pride ali se pripelje, pa ga ni bilo. Dan je minil brez nesreče, razen male neprijetne monsinjora Ambroža. Hotel je blagosloviti prapor Orjune civilno, pa so ga Orjunaši prisilili, da je moral iti in obleči koretelj in štol, ker naši Orjunaši so kristjani in vedo, da je civilna poroka in civilni žegen zanič. — Ob treh so povorkali v črnih in belih srjajah, skupaj 366, v Radovljico. Mi smo si oddahnili in rekli, zdaj pa incident ne bo prišel v Lesce, če bo, bo v Radovljico. Pa tudi v Radovljico ni bilo incidenta. Pa ljudi tudi ni bilo gledat. Po praznem trgu je povorkala Orjuna z radovljiško JDS-gospodo v Sokolski dom, ljudje so bili v cerkvi, incidenta pa ni bilo od nikoder. Ob 10 zvečer pa pridejo orožniki v vse gostilne v Radovljico, Predtrgu in Lescah in nas gonijo ven: »Plačaj, izpit in spat!« — »Zakaj tako zgodaj?« — »Incident je prišel.« — »Kje, odkod?« — »S Podnarta.«

— Politika v šoli. Iz Lesce nam pišejo: »Otroci, tam na oni strani so ljudje, ki mijavkajo, ti so nam požrli Trst in Gorico. Tam gori pa lajajo, ti so nam ukradli Koroško. Pri nas pa imamo ljudi, ki pojejo, lepše kot najlepši ptički, to je Orjuna.« Ali je resnična? Otroci jo pripovedujejo doma, in ni mogoče, da bi si otrok tako izmislil. Od tega učitelja pa smo jih že toliko slišali, da je gotovo tudi ta njegova. Edino to je dobro, da ugleda pri otrocih in stariših že dolgo nima. — Kje se je anarhija v Jugoslaviji prav za prav začela? — V šoli! Mislili so, da pojde z azbuko, zdaj pa mislijo, da pojde z revolverji.

— V nedeljo na Ig! Vsi bratski odseki, ki morejo, naj se v nedeljo udeležijo javne telovadbe in veselice Orla na Igu. Vsak, kdor le more, naj pripomore do kar največjašne manifestacije. Vozovi bodo čakali do 12. na izhanski cesti.

— Delegate Jugoslovanske Matice opozarjamo, da se vrši pokrajinski zbor v nedeljo, dne 13. ob 10. uri dop. v Filharmonični dvorani na Kongresnem trgu. Vsi delegati imajo polovično vožnjo in sicer morajo kupiti pri nastopu vožnje cel listek, ki velja tudi za pot domov. Izkaznico, katero so dobili od pokrajinskega odbora, morajo dati žigosati pri zborovanju. Vozna olajšava velja od 10. do 16. t. m. Ljubljanske člane, ki se zanimajo za Matično delovanje, vabimo da dvignejo izkaznice danes v soboto od 2.—3. v pisarni Jugoslovanske Matice. Brez izkaznice ni dovoljen vstop v zborovalni prostor.

— Kako se briga državna uprava za povzdigo domače industrije. Z Jesenic na Gorenjskem nam pišejo: Počlna uprava potrebuje velike množine žice za brzojavne in pa telefonske napeljave. Lahko bi bila današnje

slabe železne žice zamenjala z bakrenimi, ki so mnogo trpežnejše in neprimerno bolj ustrezajo dobrim brzojavnim in telefonskim zvezam. A na račun reparacij ni zahtevala drž. uprava bakrene žice, ampak je sprejela od Nemčije 70 vagonov železne pocinkane žice, kakršna se izdeluje na Jesenicah. Tako je oškodovano domače podjetje, v katerem se preživlja več sto delavskih moči in njihove družine. Ako pojde tako naprej, se naša domača industrija ne bo mogla nikoli tako povzpeti, da bi z lahkoto tekmovala s tujimi tvorničskimi izdelki.

— Razpis nagrade 5000 Din za članek o morali. Uredništvo sarajevskega »Uzgalatelja«, časopisa za moralno in etično poboljšanje družbe, je razpisalo natečaj za nagrado v znesku pet tisoč dinarjev za najboljši članek o temi »Morala in družba«. Pravico do natečaja ima vsak članek v tej temi, ki izide v katerem koli časniku ali reviji v času od 15. julija do 15. avgusta t. l. Vsak udeleženec natečaja mora svoje tiskano delo poslati uredništvu »Uzgalatelja«. Članke bo presodil odbor deveterice književnikov in pedagogov in dne 1. septembra t. l. se objavi ime dobitnika. V septembrski številki »Uzgalatelja« pa izide kratka kritika vseh člankov, posebno za onega, ki dobi nagrado.

— Veniam docendi na zagrebški gospodarsko-šumarski fakulteti sta dobila dr. Albert Ogrizek za živinorejo in dr. Alojzij Tavčar za rastlinogojstvo.

— Strela. V sredo ob 4. uri popoldne je v Bevkah pri Vrhniki ob veliki nevihti treščilo v kozolec posestnika Lenarčiča Janeza št. 31. Kozolec je pogorel popolnoma do tal. Uničenih je več stotov ječmena in sena, škoda je le deloma pokrita z zavarovalnino. Domači gasilci so takoj prihiteli iz daljnih travnikov domov. Istočasno je prihitela z Vrhnike požarna bramba. Le neumornemu delovanju gasilcev se je zahvaliti, da ni plamen zajel tudi bližnjih kozolcev ter hišnih objektov, kar bi bilo za posestnike ogromna škoda.

— Službeno razmerje gledaliških igralcev. V Belgradu je začela svoje delo komisija, ki ima nalogo, da razvrsti gledališke igralce po novem uradniškem zakonu. Kot strokovnjaki sodelujejo voditelji narodnih gledališč v Belgradu, Zagrebu in Ljubljani.

— Za tretjo telefonsko zvezo med Belgradom in Zagrebom. Ministrstvo za pošto in brzojav zahteva kredit v znesku 6 milijonov dinarjev za novo, tretjo, telefonsko zvezo med Belgradom in Zagrebom.

— Vprašanje pravoslavnega koledarja. Glasom belgrajskih listov se reši vprašanje o izenačenju koledarja končnoveljavno šele na vesoljnem zboru pravoslavne cerkve, ki se vrši meseca maja 1925. v Nišu.

— Železniško zveze. Železniška zveza med Zagrebom in Subotico, ki je bila vled poškodba na progi prekinjena, je zopet upostavljena. — Obnovljena je direktna zveza Buda-rešt—Susak.

— Iz belgrajske policije. Belgrajsko »Vreme« poroča: Od 1. 1921. služi v mestni policiji kot agent in telefonist bivši orožniški narednik Ilija Antonijević. Ta mož ima dve živi ženi, eno nekje na deželi, druga je pisarica v mestni upravi, z vsako enega otroka. Razen tega ima v Belgradu več »prijateljic«, s katerimi živi kot mož. Poleg tega si je bil znal pridobiti zupanje pošlene vdove Marije Juzbašić, izdajajoč se za vdova in obetajoč ji zakon. Vdova je pa odkrila skrivnosti Antonijevićevega življenja in nato prekinila z njim vse zveze. Antonijević pa s tem ni bil zadovoljen ter opetovano grozil, da jo ustrelil in jo prelepal. Te dni je gospa Juzbašić odšla na policijo in zahtevala zaščito. Toda naletela je na slabo: Na policiji so bili z njo skrajno surovi in jo celo preteptali! Gospa trdi, da vedo za to tudi višji policijski uradniki. Ne dovolj tega, je policija predsinodnjem gospo Juzbašić aretirala, češ da je brez dovoljenja izvrševala obrit za izdelovanje vojaškega perila, ter ji delavnico zaprla. Goljuf in bigamist Antonijević je pa še vedno v svoji službi. Kakor piše »Vreme«, Antonijević ni edini tip svoje vrste v belgrajski policiji.

— Pravilnik o privatnih radio-telegrafskih in radio-telefonskih aparatih priobčuje »Uradni list« ljubljanske in mariborske oblasti dne 10. t. m. št. 62.

— Nove pošne znamke, ki so bile naročene v Angliji za mesec januar, so bile razposlane poštanim uradom šele te dni ter se je dobava potekala zakasnile za štiri meseca in več, kar je bilo občinstvu in poštenu uradništvu zelo neljubo. Kdaj se bodo vendar naši odločilni krogi toliko izpametovali, da ne bodo raznih državnih potrebščin, katere bi lahko boljše in ceneje dobavljala domača obrt naročali v drugih državah z dobro valuto za silno drag denar?

— Nevročljive pošne pošiljke. Seznam nevročljivih pošnih pošilk za mesec maj t. l. je bil te dni razposlan na vse pošte v področju ljubljanskega pošnega ravnateljstva in je na vsaki pošti v prestoru za stranke občen občinstvu na vpogled. Naslovniki oziroma pošiljatelji teh pošilk se opozarjajo, da jih v roku enega leta od dne tega razglašene dvignejo, ker to sicer poštna uprava po preteku omenjene dobe te pošiljke na javni dražbi prodala, če so brez vrednostne vsebine, pa uničila. Iskupiček za prodane pošiljke ozi. gotovina, ki bi se našla v pošiljkah, je na razpolago upravičenim osebam še za dobo nadaljnjih dveh let, potem pa zapade v prid poštni upravi.

— Izprememba poštinih okolišev. S 1. julijem t. l. so se izločili iz okoliša sevnjske pošte naslednji krajevni deli popisnega kraja Podgorice: Cerje, Dolgert, Drenovec, Hrastje, Orehovec, Podgorica, Zarke in Zdole in se pridružili okolišni pošti v Razboru, ki je podrejena loški pošti pri Zidanem mostu.

— Otvoritev pomožne pošte v Šmihelu. S 1. julijem t. l. se je ponovno otvorila šmihelska pomožna pošta. Podrejena je pošti v Mozirju.

— Sprla sta se delavca v opekarni na Glincah Kolar Josip in Albin Jager. Med preprirom je udaril Jager Kolarja z lopato in ga je precej poškodoval ter mu strgal vrh tega 300 Din vredno srajco. — V gostilni pri »Amerikancu« na Glincah pa sta se sprla dva balinarja in sicer delavca Lunar Martin in Kranje Jakob. Mesto, da bi merila kroglice s pasom ali palico, sta jih pobrala in sta se začela obdelavati z njima po glavah. Zbralo se je precej občinstva, ki je huda balinarja končno pomirila.

— Nevarni cigani. V vlaku od Semeča do Novega mesta se je vozila tolpa ciganov okrog 30 oseb. Uganjali so razne ciganske umetnosti pri čemur so izvršili več tatvin in ogoljufali na zvit način nekega Antona Derganca za 450 dinarjev.

— Tat v cerkvi. V Črenševcih pri Dol. Lendavi je bilo vlomljeno v domačo cerkev. Tat je ukradel pozlačeno monštranco in srebrn kelih v skupni vrednosti 20.000 Din in je napravil skupni vlom tudi precejšno škodo.

— Pobegnil je stanovalec Marije Lamovšek v Retju, delavec Rudolf Dolenc, ki je bil zaposlen v Trbovljah. Fant je odšel neznan kam in je ostal gospodinjci dolžan 300 Din za hrano in stanovanje.

— Razne tatvine in vlom. Francu Vrankarju v Marjireki pri sv. Pavlu sta ukradla dva postopača moško obleko, klobuk, nekaj perila in par čevljev v skupni vrednosti do 3000 Din. — Wolf Ignac, ki se izdaja tudi za Ignaca Stavsa, je ukradel na Poljanskem Marofu pri Črenševcih svoji teti Tereziji Wolf moško obleko in suknjo, usnjato denarnico z manjšim zneskom denarja, orožni list na ime Franc Wolf, nekaj ženskega in moškega perila in pa 2 britvi, in je neznanokam pobegnil. — Nevaren tat je neki Cotman Jože, delavec, doma z Iga, ki je bil že večkrat kaznovan. Do sedaj so ugotovili, da je ukradel Antonu Folkarju v Sanišah, kjer je nekaj časa služil, koso s kosiščem in ščipalne klešče v vrednosti 120 Din. Na potu je ukradel Petru Žuniču na Škofelji brusilni kamen, vreden 20 Din. Na pohodu proti Ljubljani se je zadržal nato nekaj časa pri kovaču Ivanu Medenu v Rudniku, kateremu je ukradel pri odhodu klešče za ščipanje kopitov, sveder, sekuro in francoza v skupni vrednosti 350 Din in je izginil. Kam je odpotoval ne vedo, bržkone pa se bo kmalu zopet kje oglasil. — V Gradcu se je vdinjal pri gostilničarju Pancetu za hlapca neki Janez Krstinec, baje doma iz Božjeverha pri Suhorju. Služil pa je samo en dan, nakar je pobegnil ter je odnesel gospodarju suknjo, kladivo s kleparskim železom v vrednosti 250 Din, delavcu Antonu Čadežu pa britve, žepni nož in nekaj drobiža. — V Savinku pri Škocjanu je bila ukradena posestniku Jožefu Kaplarju obleka, čepica in čevlji ter denarnica k okroglo 60 Din gotovine. — V Zgornjem Bitnju pri Kranju je bilo ukraden Josipu Dolencu: zlata zapestnica z uro, zlata zapestnica brez ure, zlata ovratna veržica s srebrno uro, 3 zlati prstani, zlata ovratna veržica, zapestnica za uro, nekaj fotografij, klobuk in žepni nož v skupni vrednosti do 10.000 Din. — Na Vrhniki je bilo ukradenih iz zaklenjene sobe Antonu Staniču 1250 Din in 50.000 naK, potni list za Avstrijo št. 2604 in železniška legitimacija Nemške Avstrije št. 3.539.256.

— Zvonarna Strojnih tovarnen in livaren d. d. v Ljubljani je ulila za veliko gornjegradske župno cerkev v Osijeku štiri krasne bronaste zvonove, in sicer B od 2589, Des od 1479,5, F od 729,5 in As od 437,5 kg, skupaj 5244,5 kg. Zvonove, ki so bili naročeni začetkom maja in bodo za osiješki evharistični shod sredi avgusta že v zvoniku, je te dni glasovno preizkusil č. g. svetnik P. Huglin Sattner in našel, da so izvrstno ubrani in da bi se kaj boljšega sploh ne moglo dobiti.

Odgovor na umazan napad.

Da ohladi svojo jezo radi izpodlelega načrta, v glavnem pa, da odvrne pozornost naprednega občinstva od kritike orjunaških divjastev, ki presedajo tudi demokratom, je znani veliki politik ukazal »Jutru« in »Narodu« vsakodnevno napadanje »Jugoslovanske tiskarne« in časopisov, ki se tam tiskajo. Lastniki obeh tiskaren te napade dopuščajo, dasi se je svoječasno v »Društvu tiskarnarjev« stvoril za vse člane obvezen sklep, da se tiskarne kot strogo gospodarska podjetja medsebojno in tudi indirektno ne napadajo.

Plod naravnost orientalske fantazije pa je zadnji obširni napad v »Jutru« z dne 10. julija, kjer se »Jugoslovanski tiskarnic« očita nemoralnost in materijalna podpora s strani državnih uradov. Kje je moralnost, utegne največ povedati prejšnji lastnik »Deliške tiskarne«, gospod Bamberg sin. Gospodje, ki odločajo pri »Jutru« lahko pojasnijo, s kako ceno in s kakimi visokimi moralnimi sredstvi so prišli v posest druge največje tiskarne v Sloveniji! Kar se tiče državnih naročil, ima

po našem mnenju »Jugoslovanska tiskarna« do njih ravno tako pravico, kakor vsaka druga. O državnih naročilih smo prejeli nekaj pojasnil od tiskarne in jih izročamo javnosti, da se spozna neosnovanost »Jutrovih« napadov. Za pokrajinsko upravo ni tiskala in ne tiska »Jugoslovanska tiskarna« ničesar, isto tako tudi ne za finančno delegacijo. Za tobačno tovarno je dobila ona dela, ki so ostala »Delniški tiskarni«, enako se je godilo z naročili za čekovni urad, kjer je imela »Delniška« takorekoč monopol. Iz Belgrada ni prejela »Jugoslovanska tiskarna« nobenega državnega naročila, niti takrat ne, ko je bila SLS zastopana v vladi! »Jutro« je gotovo imelo v mislih svojo tiskarno, ki je prejela iz Belgrada s posredovanjem svojega poslanca in svojih zaupnikov znatna državna naročila brez vsakega razpisa in je lahko računala poljubno vsoto ter tako krila z denarjem jugoslovanskih davkoplačevalcev deficite »Jutra«.

Nadaljnji očitki »Jutra« zadevajo tiskovine za »Južno železnico«, poštne znamke in menda denar (tega bi tam zelo rabili!). Južna železnica je bila do oktobra 1923 zasebno podjetje in je »Jugoslovanska tiskarna« sprejela naročila v času, ko so bile vse tiskarne preobložene z naročili ter so jih celo odklanjale. Ako je Južna železnica ostala tudi v poznejših letih zvesta »Jugoslovanski tiskarni« je to le priznanje zmoglosti ter dokaz o ločni in vestni postrežbi. Pozneje seveda se je gospodom okoli »Jutra« naenkrat zahotelo po železniških tiskovinah... Poštne znamke so bile tiskane v »Jugoslovanski tiskarni«, ker razum nje in dveh drugih tiskarn v Zagrebu nobena ni bila za tako precizno delo sposobna. Po izvedeni centralizaciji poštних uradov (demokratska zasluga!) so pa bile znamke naročene v Ameriki in Angliji ter je bilo s tem prihranjeno mnogo denarja, ker stane sedaj ena znamka več, kakor je računala »Jugoslovanska tiskarna« za sto komadov! Tiskovin za pošto ravnateljstvo se je tiskalo v drugih tiskarnah več, kakor v »Jugoslovanski«, pozneje je pa direktija ustanovila svojo tiskarno. Tisk bankovcev je prevzela »Jugoslovanska tiskarna« največ na prigovarjanje tukajšnje finančne delegacije, dasi se za to delo nikakor ni potegovala. Poleg te sta bili v celi državi le še dve drugi tiskarni (v Zagrebu in Belgradu) urejeni za tako obsežno delo. Za ves trud, delo in odgovornost, kakor tudi za škodo, povzročeno po vojaškem varnostnem oddelku, se je pa država zahvalila tiskarni na ta način, da ji je od računske vsote odbila celo četrtino ter je tiskarna prejela za pretisk bankovcev toliko kron, kolikor bel-

grajska dinarjev. To je seveda jako sljajen zaslužek in gotovo najboljši dokaz o protežiranju »Jugoslovanske tiskarne« s strani državnih oblasti. Tiskarna ni bila protežirana niti v času, ko so bili naši možje v vladi, ker ti vodijo narodno politiko, ne pa poslovno.

Ker že razpravljamo o državnih naročilih, pa še mi prosimo pojasnila od »Jutra«, zakaj se ne razpiše tisk »Uradnega lista pokrajinske uprave«, temveč tiska istega »Delniška tiskarna« že šest let brez vsakega razpisa in brez vsake kontrole o stroških? Vlada je dolžna razpisati tisk svojega uradnega glasila, ker bo sicer vsak lahko domneval, da se na račun »Uradnega lista« pokriva deficit »Jutra«. »Domovine« in drugih globoko patriotskih časopisov »Delniške tiskarne«. Naj še pristavimo »Jutru« v tolažbo, da je »Jugoslovanska tiskarna« plačevala davke (ne porez, ker nam še ne režejo vratov!) točno in v predpisani višini. V ostalem smo pa mnenja, da »Jutro« in »Slovenski narod« s političnimi napadi na »Jugoslovansko tiskarno« nikakor ne bosta utrčila renomeja svojih tiskarn, niti jima pridobila novih naročnikov. Z opetovanimi napadi na naša podjetja izpričuje znani politični vleum, da se pri nas porajajo cekini, pri »Delniški tiskarni« se pa udeležuje dr. Tavčarjeva prorokba o tem politiku in narodnem gospodarju. Gospodje so pili zgolj na medvedovo in žerjavovo kožo, ko se jim je zahotelo po najzornije urejenem grafičnem podjetju v Sloveniji, ki razpolaga danes z lastno klišarno, litografijo, offset-oddelkom in ureja pravkar poleg druge najmoderneje grafike lastno tiskovnico. S tem, da očitate oblastem, ki se poslužujejo izdelkov »Jugoslovanske tiskarne«, le priznavate, da je baš »Jugoslovanska tiskarna« edina kos današnjim zahtevam in da mora celo »Jutro« — dasi gotovo ne iz simpatije — večkrat poseči po izdelkih te preklicane »Jugoslovanske tiskarne«.

Kar se tiče napada na gospoda knezoškofa, je ta menda zagrešil največjo nemoralnost takrat, ko je — še pod avstrijskim režimom — svoje premoženje razdal za spisanje in založbo slovenskih učnih knjig, za grški slovar itd., in tako omogočil našim dijakom pouk v materinem jeziku. Tudi založba latinskega slovarja, ki bo izkazal več milijonov deficitov, je najbrže zelo nemoralen čin. Enako se je pregrešila zoper moralo tudi »Jugoslovanska knjigarna«, ko je z minimalnim dobičkom zalagala slovenske srednješolske knjige ter investirala znatne zneske v kulturne namene, mesto da bi po vzoru demokratskih knjigaren zalagala roparske romane in drugo catizeljsko literaturo.

— Ob 10 skušnja za telovadni nastop na Medijatovem dvorišču. — Ob 4 pop. telovadni nastop dij. orl. okrožja.

Odgovora na prošnjo za polovično vožnjo še nismo dobili, vendar ga vsak dan pričakujemo. Ker pa je že zadnji čas za priglasevanje, zato naj se posebno udeleženci duhovnih vaj takoj prigrasijo na naslov: Lojze Hartman, Ljubljana, Miklošičeva cesta 5, če reflektirajo na polovično vožnjo, da jim takoj dopošljemo izkaznice, ko dobimo prošnjo ugodno rešeno. Hrana bo stala 10 Din dnevno v Akad. menzi, mora pa se vsak prigrasiti naprej. Stanovanja bodo brezplačna.

Za pripravljalni odbor:

Milan Valand, Lojze Hartman,
tajnik. preds.

Štajerske novice.

Š Uprava »Slovenca«, podružnica v Celju, je pričela s svojim poslovanjem s 10. julijem t. l. in ima svoje prostore pri »Belem volu«, I. nadstr. Podružnica sprejema naročnino za list, inserate, mala naznanila, reklamacije itd.

Š Na željo naročnikov »Slovenca« v mestu Celje se bo list dostavljal takoj po prihodu vlaka na d. o. m., za kar naj se p. n. naročniki izjavijo z dopisnico na: Uprava Slovenca, podružnica Celje. Beli vol, ali osebno med uradnimi urami, ki so vsak delavnik od 9 do 12 popoldne in od 3 do 6 popoldne.

Š Ukraden voz. Izpod kozolca posestnika U. Zagarja v Ločnici pri Celju je bil ukraden na novo okovan, rjavo pleskan ročni voz, vreden 500 Din.

Š Okraden godbenik. Vojaškemu godbeniku Francetu Sladeku je bil ukraden izpred vežnih vrat v Orožnici ul. 2 v Mariboru godbeni instrument »Posaun«, vreden 1750 Din. Imel je znamko »Zelenka, Praha«, shranjen je bil v beli vreči.

Ljubljanske novice.

lj Kralj Aleksander se je včeraj peljal skozi Ljubljano proti Belgradu.

lj Nocoj točno ob 8. uri se vrši v Filharmonični dvorani koncert gojencev gimnazije iz Banjaluke. Nastopijo z raznimi moškimi zbori in samospevi, sodeluje pa tudi tamburaški zbor. Občinstvo vabimo, da posesti v največjem številu ta koncert mladih bosancev in Bosank, ki si pri tej priliki ogledajo tudi Slovenijo.

lj Za žrtve orjunaškega divjaštva. — Za delavca Rudolfa Juvana so dalje darovali: Delavci pri Zlatkariju 222 Din; kaplan Komlanec 100 Din; neimenovana gospa 100 Din; neimenovana gospa krempirja in moke. Vsem darovalcem se Juvanovi iskreno zahvaljujejo!

lj Jugoslovansko državljanstvo je pridobil ruski begunec Aleksander Višnevski, praktikant na deželnem sodišču v Ljubljani, skupno z ženo Katarino in otrokoma Evgenijo in Vladimirom.

lj Pozor kopaleci! V sedanjih kopalni sezoni se vedno bolj množe slučajji, da se hodijo kopanci, posebno mladina kopat na prepovedana mesta, ki so za kopalce nevarna. Proste vode razun Save so Mali Graben, Gradašča od Kozleže in mestno kopalnišče v Ljubljani. Posebno nevarno mesto je na takozvani »Spici«, ki je že zahtevala veliko žrtve, vendar pa še kljub temu silijo kopaleci tja.

lj Umrlj so v Ljubljani: Karel Bürger, zasebnik, 58 let. — Angela Humar, trgovka, prodajalka slaščic, 41 let. — Katarina Lončar, šivilja, 44 let. — Marjana Rahne, dninarica, 40 let. — Alojzij Šorli, posestnik, 52 let. — Ivan Dolher, delavec, 50 let.

lj Aretacije. Poleg par Orjunašev je policija v torek popoldne aretirala in pridržala v zaporih tudi g. Alberta Hlebca, češ da je delil letake, ki so vsebovali opise zadnjih zločinov Orjune. Zločincev samih pa policija še nima.

lj Policijske ovadbe. Včeraj je bilo vloženih 29 ovadb in sicer radi tatvine 2, radi pijanosti 1, radi kaljenja nočnega miru 2, radi prestopka cestno policijskega reda 9, radi pasjega kontumaca 1, radi nedostojnega vedenja 2, radi lahke telesne poškodbe 1, radi pretepa 1, radi posestva orožja brez dovoljenja 1, radi zglaševalnih predpisov 1, radi sumljivosti 1, radi kopanja na prepovedanem prostoru 1, in radi tajne prostitucije 1.

Poskusite!

Šolski vestnik.

Trgovska gremijalna nadaljevalna šola v Kranju je zaključila dne 29. junija tretje leto svojega obstanka in dokazala z živahnim razmahom svojim ustanoviteljem, kako potrebna je bila v Kranju panoga nadaljevalnega šolstva. Trgovski vajenci, ki so pohajali do š. l. 1921-22 skupno z obrtnimi tukajšnjo obrtno nadaljevalno šolo v itak prenapolnjenih razredih niso mogli dobiti vključ najbolj volji učitelstva potrebnega strokovnega znanja, trgovske vaje pa so bile sploh izključene od vsake nadaljne izobrazbe. Da odpomore tem nedostatkom, je sklenil trgovski gremij za pol. okraj Kranj, da osnuje po vzoru drugih trgovskih grem. nad. šol enak zavod tudi v Kranju in sicer postopoma prvi in drugi razred. V š. l. 1921-22 se je vpisalo 35 učenec in učenek, njih število pa se je vedno zviševalo. Razstava izdelkov koncem drugega šol. leta je dokazala, da učenci pravilno pojmujejo pomen in namen ustanove ter njihovo stremljenje po čim višjem trgovskem znanju. Da nudi torej učencem po možnosti zaokroženo znanje v najvažnejših trgovskih poslih, je osnoval gremij v š. l. 1923-24 še tretji nadaljevalni razred in uspeh ni izostal. Dočim so učenci in učenke tretjega razreda z jako vztrajno marljivostjo in intenzivno pozornostjo sledili pouku in izvrševali svoje izdelke, da častno zapuste kot prvi absolventi zavod, so se oni v prvem in drugem trudili, da dosežejo koncem leta ugoden izid in dovrše tako še pred potekom učne dobe tudi zaključni tretji razred. Najboljši dokaz živahnega delovanja je ugoden končni izid, zlasti ako se upošteva najrazličnejša predizobrazba gojencev in gojek. Izmed 62 vpisanih učenec in učenek je dovršilo svoje razrede 86 odst. — zaključni razred pa zapuša 8 odličnih absolventov in absolventk, ki so si v triletnem marljivem delu pridobili po lastni ambiciji mnogo več znanja, kot ga predpisuje tozadevni učni načrt. Zanimanje za tuk. trgovsko gremijalno nadaljevalno šolo pa se je razširilo v zadnjem letu tudi izven Kranja, kar dokazuje dejstvo, da so obiskovali pouk na tej šoli redno tudi učenci iz Škofje Loke, iz Kranja samega pa se je vpisalo več privatistov in privatistek. Ugoden razvoj trgovske gremijalne nadaljevalne šole naj služi trgovskemu gremiju v zadoščenje za trud in obile glojne žrtve, ki jih ima z vzdrževanjem te šole.

Dijaški vestnik.

Redni letni občni zbor Pevske zveze se bo vršil 27. jul. 1924 v Cerkljah pri Krškem s sledečim dnevnim redom: 1. Predavanje (Fr. Zabret), 2. Poročila odbornikov in revizorjev, 3. Volitev novega odbora in revizorjev, 4. Določitev kraja in časa prihodnjega občnega zbora, 5. Slučajnosti. — Opozorjamo zbere na društvena pravila, ki so v Pevcu I. št. 7-8. Za polovično vožnjo smo prosili. Kdor želi prostor na vozu od kolodvora in nazaj, naj se prigrasi g. Jakliču, org. v Cerkljah pri Krškem. Prav tako naj se javijo istemu vsi oni, ki žele kosilo, in pošljejo na račun 10 dinarjev. Zbori, ki še niso javili zvezi svojih pesmi v smislu okrožnice, naj to takoj store, da ne bodo priprav na nepotrebnem zadrževali. Za skupno petje so določene

tele pesmi: Sattner: Nazaj v planinski raj; Foerster: Zalost; Laharnar: Mladostni ni. Pripravite se dobro! Skupna vaja bo ob 9. Vsi zbori naj so gotovo ob pol 9. tam radi nujnih obvestil. Zastopniki društev, javite v Cerklje ali P. Z. v Ljubljano radi evid. in polovične vožnje. Odbor.

Prosveta.

pr Štajerska števila »Socialne Misli«. Sredi avgusta se vrše v Mariboru mladinski dnevi, na katerih se bodo dale vsemu krščanskemu mladinskemu pokretu moderne smerice. Z ozirom na te dneve izide »Socialna Misa« za juni in juli kot dvojna številka, ki bo izključno posvečena štajerskim Slovincem, to je njihovemu političnemu, kulturnemu, znanstvenemu, verskemu razvoju in delu za slovenstvo v zgodovini. Prispevke so poslali najboljši štajerski kulturni delavci. Vsled tega bo ta številka splošno zanimiva. — Izide v kratkem.

Turistika in sport.

Olimpijada v Parizu.

1. junija so bile zaključene borbe s floretom z zmago Francozov pred Belgijo, Madžarsko in Italijo. Italiji je bilo sigurno drugo mesto, toda ker so povzročili oster konflikt s francoskim moštvom in z razsodiščem, so bili diskvalificirani in postavljeni na zadnje mesto. Zaključne borbe so izpadle sledeče: Francija: Italija 4:1 (Italija je pri tem stanju odstopila), Francija: Belgija 10:3, Francija: Madžarska 15:8, Belgija: Madžarska 9:7. Najboljši borilec turnirja je Francoz Gaudin. Sabljaške tekme drugih kategorij so še v teku.

5. junija, prvi dan lahkoatletskih tekem, katere tvorijo bistven del Olimpijskih iger, je bil obenem dan sijajne oficijelne otvoritve 8. Olimpijade. Stadion v Colombesu je napolnilo 25.000 gledalcev, med njimi sportne reprezentance vseh narodov sveta. Na nogometnem polju sredi stadiona so koncertirale štiri polkovne godbe, pevski zbor čeških učiteljev in franc. zbor iz Tourcoinga. Oficijelne otvoritvene ceremonije, ki so natanko predpisane in na vseh Olimpijadah enake, so se pričele ob 3. uri 10 min. s prihodom predsednika francoske republike Doumerguea. V častni loži so prisostvovali slavnostni otvoritvi angleški prestolonaslednik princ of Wales, švedski princ Gustav Adolf, princ Karol romunski, abesinski princ Ras Tafari. Ob 3.13 se je pričel veličasten defile lahkoatletskih reprezentanc 45 tekmujočih držav, razporeden po franc. abecedi. Kot prva koraka Južna Afrika, nato Argentina, Avstralija, Avstrija, Belgija, Brazilija, Bolgarska, Kitajska, Kuba, Danska, Egipt, Španija, Estonka, Amerika, Finska, Francija, Angleška, Grška, Haiti, Indija, Irska, Italija, Japonska, Norveška, Mehika, Nova Zelandija, Filipini, Poljska, Portugalska, Romunija, Švedska, Švica, Českoslovaška, Turčija, Uruguay, zadnja v obhodu je Jugoslavija (Yugoslavie).

Po končanem defiliranju se zberejo zastavonoše državnih reprezentanc v polkrogu pred predsednikovo tribino, predsednik francoske republike otvarja Olimpijske igre in Geo Andree, francoski zastavonoša izreka v imenu vseh tekmovalcev prisego, da se bodo častno borili, spoštovali pravila in sportno zavest na čast svojega naroda in v slavo sportu. 45 zastav se nagne, pozdravi, reprezentance odkorakajo. Največja Olimpijada sveta, mirovna borba 45 držav in narodov se je pričela.

6. t. m. in 7. t. m. so se vršile prve tekme pred pribl. 15.000 gledalci. V teku na 100 m je zmagal po šestih izločilnih tekih Abrahams (Anglija), v času 10.6 sek. (svetovni rekord znaša 10.4) pred Amerikancem Scholzem in Porritom (J. Afrika). Za finale so se kvalificirali: Murchison, Browman, Padock, Scholz (Amerika), Abrahams (Anglija) in Coaffee (Kanada). — V skoku v višino so prevladovali Amerikanci; prvi, Osborne je preskočil 198 cm, drugi Brown (Am.) 195, tretji Lewden (Franc.) 192. — V metu kopja so se izkazali mojstre Finci. Rezultati se glasijo: 1. Myrrhae (Fin.) 62.96 m, 2. Lindström (Sved.) 60.92 m, 3. Oberst (Am.) 58.35, 4. Ekvist (Fin.) 57.78. — V teku preko zaprek na 400 m so se kvalificirali za finale 4 Amerikanci in 4 Francozi. Rezultati: 1. Taylor (Am.) 52.6 (svet. rekord), 2. Viel (Franc.), 3. Riley (Am.). — Za 800 m je dospelo v finale po 1 Švicar, Južnoafričan, Francoz, Holanec, Danec, Amerikanec in Anglež. Rezultat: 1. Lowe (Angl.) 1 min 52.4, 2. Martin (Švica), 3. Elok (Am.). — Na daljavo 10.000 m je dosegla izredno popularno zmago Finska (Ritola) v času novega svet. rekorda 30:23.2, 2. Wide (Sved.), 3. Berg (Fin.), 4. Sipilä (Fin.). — V skoku v daljavo so prevladovali Amerikanci; doseženi so bajni rezultati: 1. Hubbard (Am.) 744 cm, 2. Hansen (Norv.) 726, 3. Tunlos (Fin.). — V metu krogle so dosegli vsa tri prva mesta zopet Amerikanci: Houser 14 m 99.5 cm, Hartrant 14.98.5, Hills 14.64. — V petboju (skok v dalj., kopje, diskos, 200 m, 1500 m) je dosegel prvo mesto Finca Lethonen s 16 točkami, drugo mesto Madžar Somfay s 18 točkami, tretje Amerikaneec Le Gendre z 20 točkami. — V skoku v daljavo je pri tem dosegel Le Gendre nov rekord 776.5 cm. — O nadaljnem poteku tekmovalj, ki dosežejo višek z maratonskim tekmo na daljavo 42 km 167 m, bomo poročali. Za lahkoatletskimi tekmami so na programu plavalne in telovadne tekme, obeh se udeleži tudi Jugoslavija.

Program zborovanja slov. kat. dijaštva.

Duhovne vaje v Št. Vidu nad Ljubljano se prične 18. julija in trajajo do 22. julija. Zborovanje v Ljubljani se prične 24. julija. Ker je 22. in 23. julij prost, napravijo udeleženci duh. vaj morda kak izlet po dogovoru.

24. julija popoldne zborovanje srednješolcev v Ljudskem domu ob 9. uri. — Referati:

1. Razor, dijaška organizacija — kongregacija — dij. Oreš. O tem razmerju referira g. prof. Capuder;
2. Organizacija Orla, referira g. univ. prof. dr. Rožman.

Popoldne ob 2 v Ljudskem domu: 3. Stanje organizacije danes; 4. praktično udejstvovanje glede dela v bodočnosti. Referira g. dr. J. Kotnik.

Zborovanje »Akademske zveze« v Akademskem domu ali škofijskem dvorcu ob 2. uri. Referati:

1. Akademik in politično udejstvovanje, referira tov. Aleš Stanonik;
2. inteligenca — religioznost, referira tov. bogoslovec J. Okoren.

Ob 5 popoldne v Ljudskem domu zborovanje abiturijentov. Referira g. prof. Dolenc.

25. julija skupno zborovanje v Unionu ali Ljudskem domu ob 9. Referati:

1. Slovenstvo — Jugoslovenstvo, referira tov. St. Gogala;
2. dijak in kat. prosvetne organizacije; referira tov. Lojze Hartman.

Popoldne ob 3 referati:

3. Orientacija v socialnem vprašanju; ref. tov. Tomaž Furlan;
4. slovensko dijaštvo in Čirilo-metodjsko delovanje; ref. tov. Šedivý.

26. julija: V Ljudskem domu ob 9. uri Občni zbor Slov. Dij. Zveze. Spored:

1. Poročila Akad. Zveze, srednješolskega sekretarijata in Zenskega sekretarijata;
2. sprejem pravil in dela poslovnika;
3. Volitve odbora;
4. slučajnosti.

Popoldne ob 3 v Ljudskemu domu Ustanovni občni zbor Dij. počitniške organizacije. Program:

1. Poročila podružnic;
2. pravila;
3. poslovnik;
4. volitve;
5. slučajnosti.

27. julija ob 9 skupna maša v Marjanšču, Cerkvem govor g. Fr. Sal. Finžgar,

Gospodarstvo.

Anton Pevc:

Živinorejske zadruge.

Pokojni Gustav Pirc je leta 1913 napisal v brošurici »Nektera živinorejska vprašanja«, ponatis iz Kmetovalca, priobčeno tudi v »Članski knjižnici živinorejske zveze v Kamniku«, »da oče kakor mati v enaki mori prenašata svoje lastnosti na zarode«. Istotako sicer opozarja da to velja le v velikih potezah in se mora razumeti, da govedo rodi govedo, konj konja, koza kozo itd., vendar pa v vseh nadaljnjih izvajanjih tozadevno sam sebe pobija odnosno potrjuje, da to ne velja le v velikih potezah, marveč za vsako lastnost obeh roditeljev v kolikor je ista podedljiva, — toraj povsem v soglasju z modernimi nauki biologije. Načelne važnosti je toraj ugotovitev, ali stojijo naši veščaki na staroindijanskem stališču, da je žena le dojlja moževega semena, — ali stojijo na stališču moderne biologije, da sta oče in mati enako vredna, ker se podedujejo na zarod vse očetove in vse matrine lastnosti, — ali stojijo celo na stališču ljudskega rekla, da žena pri hiši 3 vogle podpira in tako seveda tudi krava pri govedoreji.

Vse delo od zgoraj dolíc na polju živinoreje se je v bivši Avstriji vršilo in se iz navede skuša vršiti odnosno nadaljevati v Jugoslaviji v znamenju staroindijskega, že pred tisočletji veljavnega zakonika. Dejstva govore, da razum krajevno elitne — ne morebiti svetovno elitne — pitovne pingavske živine nismo imeli v bivši Avstriji nobenih znamenitosti lastne roje, da smo uvažali bika in živino v rejske svrhe iz vseh delov sveta, da je bilo toraj delo od zgoraj doli povprečno brezplodno, — zato ne upeljujmo v Jugoslavijo avstrijskih metod za pospeševanje živinoreje, marveč idimo se učiti te panoge k Angležem kot najboljšim živinorejcem sveta. Licencujemo bika po istem, deloma celo slabšem kopitu kakor konje. Njih licencovanje se je vpeljalo razvidika, da bik zaskoči v enem letu 80 ali več krav, dober bik napravi zato 80 dobrih telet in slab bik 80 slabih, da je njegov pomen toraj 80 krat večji kakor pomen krave, — če bi le stari Indijci in Arabci imeli prav, in bi ne bilo te preklicane moderne biologije in teh 80 slabih krav. Vrhtega kaj licencujemo pri biku? Bikova gospodarska vrednost je zavisna od njegovega žolodca in bikova plemenska vrednost pa od plodovitosti in podedovalne potence njegove semenske tekočine; obojno more presoditi le indirektno, na podlagi rodovnikov, zapisnikov kontrolnih društev in z ogle dom njegovih potomcev, — vse delo, ki ga vršijo živinorejska in kontrolna združenja ali pa večji živinorejci sami. Brez dvoma ima tudi bikova zunanost (velikost, ustroj in pameški izraz) svoj pomen in se po njej tudi kolikortoliko precenjuje njegova notranja vrednost — toda le pri popolnoma doraslih živalih; na danske državne ogledne odnose premovanja (licencovanja Danci ne poznajo) bikov imajo dostop le nad 3 leta stare živali.

Ker da 80 slabih krav in 1 dober bik 80 slabih, ne pa dobri telet, je treba upeljati od zgoraj doli ali od spodaj gori tudi licencovanje krav, da se bo odбирala dobra celota, iz katere še-le smo opravičeni pričakovati dober zarod — drugače gojimo brezplodno polovičarstvo in imajo Srbi prav, če brijejo norce iz nas z vprašanjem, kedar uvedemo tudi licencovanje petelinov. Krava vrhtega podpira 3 vogle pri živinoreji; od dobre krave pričakujemo dobrega bika, če ni oče kaj pokvaril; potom poizkusne molže in kontrolnega individualnega krmljenja ugotovimo najlažje vrednost

žolodca ne-le krave, marveč tudi njenih potomcev; potom telet, ki jih krave povzročijo presojamo bikovo plemensko vrednost — na kratko bi mogli reči, da je krava zrcalo, s katerim edino je mogoče presojati dobroto bika in odtehta s tem letnih 80 bikovih skokov v toliko, da zasluži biti pregledana in pohvaljena od licencovalnih komisij. Po vzorcu licencovanja bikov je seveda licencovanje krav vsako leto tehnično neizvedljivo, ker je krav preveč, — kljub temu pa je enako ali celo bolj potrebno kakor licencovanje bikov. Če uničujemo na polju dva enako nevarna plevla, se bomo gotovo vsikdar lotili najprvo onega katerega je največ, čim ne moremo oba istočasno — uničujemo toraj najprvo prešteviline zakotne krave ali pa slednje, ter maloštevilne zakotne bika istočasno. Ta namen imajo došleje le živinorejske zadruge, ne pa glasom pravilnika okrajni in občinski odbori.

Nesolidnost Italijanske industrije.

Italijanska industrija se na vse pretege trudi, da bi izpodrinila ne samo v Jugoslaviji temveč tudi po drugod dobro vpeljeno blago tujih držav. Pri tem zadeva povsod na velike težave, ker so italijanski izdelki znani kot kvalitativno manj vredni in je tudi italijanska klijentela po večini od daleč manj rečna kakor ona drugih zapadno evropskih držav.

Pri nas si prizadevajo zlasti italijanske tekstilne tvornice, da bi izpodrinile s svojim blagom solidne češke in angleške izdelke. Prihajajo pa tudi v vedno večji meri izdelki italijanske železne, kosmetične in tudi kemične industrije. Že v lanskim sezoni so italijanski izdelki, ki so potrebni za vinogradništvo, zlasti pa umetna gnojila, skoro popolnoma izpodrinila avstrijsko in nemško blago, to pa s svojimi cenami, ki so bile izdatno nižje n. pr. od nemških cen. Nezaupljivost naših odjemalcev o kakovosti teh izdelkov so skušali italijanski zastopniki odstraniti z različnimi certifikati, ki naj bi dokazali, da italijansko blago ni manj vredno.

Kar se tiče superfosfata, so se opetovano slišale od poljedelcev pritožbe, da uspeh gnojenja nikakor ne odgovarja vsebini v vodi raztopljive fosforne kisline, kakor je bila ta naznačena na kupoprodajnih zaključkih. Da je to istina, je bilo nedavno uradno dokazano v Avstriji. Preizkušnja je namreč dokazala, da je imel italijanski uvoženi rudninski superfosfat samo 14.69 odstot. v vodi raztopljive fosforne kisline, dočim bi bil moral imeti po italijanski navedbi 16.18 odstot. Primanjkljaj je bil uradno dokazan pri 16 vagonih uvoženega superfosfata, ki bi moral vsebovati glasom navedbe 28.800 kg fosforne kisline, jo je pa izkazoval pri preizkušnji le 23.504 kg. Tedaj manjka pri tej količini 5.296 kg v vodi raztopljive fosforne kisline ali okrog 3 vagona, to je nad 8 odstot., kar je seveda izguba za kupca in očividna prevara.

Ta primer opominja v zvezi z drugimi slučaji, ki sicer niso tako točno dognani, k največji previdnosti pri nakupu italijanskih izdelkov.

g Novosadska borza. Nova pšenica avgust, september duplikat kasa Din 317.50—320, koruza Din 235—237.50, oves Din 285, moka bazis nulerca Din 470, otrobi Din 180.

g Tržne cene v Trbovljah. (Cene v dinarjih za kg, odnos. liter ali komad.) Dne 9. julija 1924. Govedina: v mesnicah in na trgu 23

do 24; teletina: na trgu 25, v mesnicah 30, jera 22—23, pluća 12; svinjina: meso na trgu 32—33, jetra 35, meso v mesnicah 33—35, slanina na trgu 32—35, salo 37, v mesnicah 1, 35, II. 33, sveža mast 38—40, prekajeno meso: na trgu 40—45, v mesnicah 40—55, soljena slanina 33. — Salama fina 50, slabša 30. Perutnina kokoš 50—65, puran 140—150, piščanci 25 do 30. Jajca 1.25—1.50 komad. Mleko 4—4.50 liter; surovo maslo 50; čajno maslo 88. Kruh beli 6.50—7, črni 5.75. Moka št. 00 5.50, št. I. 5.25, krušna 5, ajdova 6.25, koruzna 3.50, koruzni zdrob 4.75; pšenični zdrob 6.50. Sladkor sipa 25, v kockah 22, moka 22. Druge živinorejske potrebščine: Fižol 6.50, v stročju 8—10, ječmenček 6—8.25, ječmenček drobn 8—11.50, krompir 1.50, krompir novi 3, sol 4 olje namizno 26, bučno 34, petrolej 7—7.50, milo 15.50 do 17, kava 48—56, žitna kava 10—16, riž 7.50 do 11, makaroni 12, vžigalice 0.95—1 škatlja; leča 9—11, grah 9—10, grah v stročju 8, orehi 10, orehova jaderca 40, čebula 8—5, česen 10, salata 30, kumare 10, črešnje 8—9, ohrovt, glava 2—4, koleraba, komad 0.25—1, karfiola, komad 3—6. — Kakor vidimo, je življenje v Trbovljah še dražje nego v Ljubljani.

g Občni zbori. Jugoslovanska industrija olja in barv d. d. v Ljubljani dne 24. julija. — Ekonomska Orjuna, osrednja reg. zadruga z o. z. dne 23. julija (izredni občni zbor).

g Poravnalno postopanje je uvedeno o imovini Ivana Vavpotiča, posestnika, mesarja in trgovca z živino v Gornji Radgoni.

g Hmelj. Savinjska dolina, 1. julija. O sedanjem stanju hmelja moremo podati le ugodno poročilo. Delo po hmeljnikih je dovršeno. Do malega je hmeljeva rastlina sedaj v najlepšem cvetju, ki deloma že prehaja v glaviče. Vreme je splošno tako, da si ugodnejšega ne moremo želeli. — Zatec, 5. julija. V minulem tednu je vladal na tukajšnjem trgu popoln mir. Povpraševanja po hmelju ni bilo. Zaloge žateškega hmelja so skoraj izčrpane. Cene hmelju so 6900 do 7050 Kč za 50 kg. Vreme je bilo pretekli teden vobče ugodno hmeljevim sadikam, ki so že dosegle žico ter imajo spodaj obilo pogankov. Koncem minulega tedna je ponekod toča hmeljnike poškodovala. Vendar se more reči po dosedanjih znakih, da bo letos dobra hmeljeva letina. — Nürnberg, 2. julija. Ker ni opaziti hmeljevih kupcev, kažejo hmeljeve cene padajočo tendenco ter se plačuje po 490—500 zlatih mark za 50 kg. Iz vse Bavarske prihajajo ugodna poročila o hmeljevi rasti in razvoju. Po številnih hmeljnikih je dosegel hmelj višino prekel. V nekaterih krajih je moko vreme oviralo razvoj, splošno pa se more priznati, da hmelj lepo kaže. — Hagenau (Alzacija) 1. jul. Zadnji čas imamo prijazno vreme, ob katerem hmeljniki lepo uspevajo. Ako bo tudi naprej tako ugodno vreme, bo letošnja hmeljeva letina jako bogata. — Olost (Belgija), 30. junija. Hmelj ni več tako zdrav in čvrst kakor pretekli teden, kajti zadnji čas se je v veliki množini pojavil mrčes, ker se je temperatura preveč menjavala. V veliki večini hmeljnikov se ga hmelj že do žitnih konstrukcij.

g Obtok bankovcev v Avstriji. Iz Dunaja poročajo: 30. junija je znašal obtok bankovcev v Avstriji 775 milijard kro, kar pomeni napram prejšnjemu izkazu zvečanje za 766 milijonov.

g Nova carinska tarifa na Poljskem. Kakor poročajo iz Varšave, stopi dne 14. julija v veljavo nova carinska tarifa. Cela vrsta postavk za izvoz se je znatno zmanjšala.

g Slaba gospodarska situacija v Nemčiji. Nemško gospodarstvo se nahaja v težki krizi. Že zadnjič smo poročali o konkurzih v prvi polovici t. l. Situacija se vedno bolj slabša. Samo prošlo soboto je bilo po oficijelnih po-

datkih prijavljenih v celi Nemčiji 85 konkurzov, kar je ogromno vkljub temu, da je znano, kako izredno trpi sedaj nemško gospodarstvo.

g Madžarska zunanja trgovina. V teku prvih petih mesecev t. l. je Madžarska uvozila za 250 milijonov zlatih kron, izvozila pa za 205 milijonov zlatih kron. Tako uvoz kakor izvoz izkazuje napram isti dobi lanskega leta znatno povečanje.

g Češkoslovaško skladišče v Novem Sadu. V Novem Sadu se je zgradilo veliko skladišče za blago češkoslovaškega izvora, ki pa sedaj radi zastoja v trgovini stoji prazno.

g Novosadska borza za efekte. Predsedstvo novosadske borze je sklenilo otvoriti dne 1. oktobra t. l. borzo za vrednostne papirje in pozivlja banke in delniške družbe, da prijavijo svoje papirje za kotiranje.

g Tujski promet v Dalmaciji. Split je v prvi polovici t. l. posetilo ca. 11.855 tujcev, kar pomeni napram isti dobi pr. l. občutno zmanjšanje. Tujski promet je izredne važnosti za dalmatinsko gospodarstvo in je kriza v Dalmaciji zelo občutna radi slabega tujkega prometa.

g Organizacija lesne industrije in trgovine v Italiji. V Milanu se je 28. maja t. l. konstituirala Assoziiazione generale italiana legnami. Oficijelni organ je »Il Legno«, polmseščnik.

g Znižanje cen nemškemu litemu železu. Nemške livarne so znižale cene pri strojnem in gradbenem litem železu za 4 odstot., a pri trgovskem litem železu za 10 odstot.

Orlovski vestnik.

Krekovo orlovsko okrožje priredi dne 13. julija na Trati v Poljanski dolini okrožno telovadbo. Popoldne ob desetih se vrši pred župno cerkvijo na Trati sv. maša, zatem pa orlovski tabor. Popoldne ob treh se prične pred tratarskim »Društvenim domom« javna telovadba, pri kateri nastopijo Orli celega okrožja, Orlice škofjeleške srenje in naračaj tratarske srenje. Cel dan sodeluje godba Mladinskega doma iz Ljubljane pod vodstvom našega rojaka g. Franca Dolinarja. Vljudno vabimo vse naše prijatelje, da posetijo to prireditve ter dajo s tem po sijajni politični zmagi v Poljanski dolini tudi našemu orlovskemu pokretu novega ognja.

Horjul. Horjulski odsek priredi letos svojo javno telovadbo v nedeljo 13. t. m. Po telovadbi zabava na Turnišarjevem vrtu. Začetek pop. ob 3. uri. Ker pride na Marjetino nedeljo že itak mnogo tujcev v Horjul ter so zveze z vlaki zelo ugodne, vabimo zlasti ljubljanske izletnike in prijatelje Orlovstva, da si ogledajo delo našega odseka ter v naši dolini preživijo prijeten popoldan.

Naznanila.

Ustanovna glavna skupščina »Zveze društev privatnih nameštencev Slovenije v Ljubljani« se vrši v nedeljo, dne 13. julija 1924 ob 11. dopoldne v Ljubljani v dvorani mestnega magistrata. Društva, ki še niso prijavila svojega pristopa, se vabijo, da prijavijo svoj pristop, ali pa, da se udeležijo skupščine po svojih zastopnikih kot gostje. Event. dopise je nasloviti na: Val. A. Urbančič, Ljubljana, Gradščice 17.-I.

Prostovoljno gasilno društvo Vič-Glince priredi v nedeljo 13. t. m. veliko vrtno veselico z običajnim sporedom. Prijatelji gasilcev v nedeljo vsi na Vič.

Poizvedovanja.

Ušel je v sredo 9. t. m. kanarček, iz Sodne ulice proti Dunajski cesti. Najdilec naj ga vrne proti nagradi, Sodna ulica 3.-III. vrata 8.

Hagarin sin.

Roman. Paul Keller. — F. O.

(Dalje.)

5

»Ne čvekajte, Pohl! Vaša zadeva je urejena. Zdjaj pa Vi, Steiner! Vi ste otrok bolečin! Kaj naj storim z Vami? Vojske narediti in Vas poslati v Kraljevi gradec ne morem, kočijaža pri gospodi ne potrebujem, pa tudi za sleparja niste. Zazdaj Vas bom vzel v svoje gospodarstvo, da boste moj faktotum.«

»Gospod poglavar, prosim, jaz nisem nikak faktotum,« pravi užaljeno Steiner.

»Niste ne, ampak neumno tele! Človeče, bodite veseli, če Vas vzamem. Mislite li, da je to tako lahko? Ne, dragi moj, tukaj je še moka setra in pospešnica Ivanki, pri kateri Vas moram šele takorekoč preriniti, ker ne bo hotela nič o tem slišati. Splela Vam bo kvečem nekaj nogavic in prebrala kako poglavje iz »Krščanske device«. Od tega ne bi imeli mnogo. Toda zmagal bom. Do nadaljnjega ostaneta pri meni. Basta!« — — —

Med pogajanji dr. Friedlieba z godei je pospravila Kristina Hartman mizo in se usedla k očetu in staremu Gottliebu Penkerju, ki sta posluškovala sedeč na klopi okrog velike peči.

Kristina Hartman je bila vitka deklica malo bledega obraza. Velike, globokožareče oči so jo delale lepo. Lahen nasmešek se ji je igral okrog majhnih ust, ko je videla, kako se trudi dr. Friedlieb za blagor godev. Oče jo je večkrat sunil po strani. Zabavo je imel z doktorjem. Celo Gottlieb je pozabil na urico spanja, katerega si je

sicer privoščil, preden je šel na stražo, in se je vedno in vedno muzal.

Dr. Friedlieb si je mel roke.

»Trije so torej že pod streho! Seveda, gospod deželni svetnik, tudi tako se lahko naredi! Vohati, zapreti in nato uradno prijazno biti, to da malo kruha. Kaj pa — kaj pa s četrtim? Čujte, mladi mož, zdaj ste Vi na vrsti. Kaj ste?«

Mladi hornist se melanholično nasmehe.

»Jaz, gospod poglavar? Človek sem, ki se ga drži smola.«

»Smola? Tako! — Prav mnogo niste dosegli. Moram torej dalje vprašati. Kaj ste bil prej, preden se vas je prejela smola?«

»S smolo sem prišel že na svet.«

»Ali ste slišali, Hartman? S smolo prišel na svet! Neumni lopovi ti godei! In prav najmlajši, ki je videti najbolj pošten! To je zanimivo! Povejte torej, kako in zakaj ste prišli s smolo na svet!«

»Gospod poglavar, tega pač ne bom povedal kar tako pred vsemi ljudmi. To ni prav nič vesela zgodba.«

»Vesela zgodba! Kaj se pravi to: vesela zgodba! Mislite, da sem za veselo zgodbo? Morda mislite, da zbijam šale pred Vami. Ne, jaz smatram zadevo za resno, zlasti Vašo. Poglejte torej, dragi prijatelj, zakaj hočete to prikrijevati? Saj smo sami; pred onimi tremi malovredneži krog peči in pred menoj Vas ni treba biti nič sram. Drugi so pač Vaši prijatelji.«

»Gospod poglavar, z mojimi doživljaji res ni mnogo dobrega. Preden sem prišel k tej godbi, sem presedel pri vojakih štiri leta ječe.«

Dr. Friedlieb se je zasukal sunkoma krog svoje osi.

»Štiri — štiri leta, pravite? No, potem ste morali — oprostite — kaj lepega narediti.«

»Nekega podčastnika sem zabodel s sabljo.«

»Človeče! Zabodel — do smrti?«

»Ne — do smrti ne! Kmalu je bil spet dobre volje.«

»Vi ste — Vi ste pa tudi od vruga! Zakaj pa streljate take kozle?«

Celo je hornistu zatemnelo.

»Javno je rekel nekaj — nekaj nesramnega o moji materi.«

»O materi — ah! Tak — tak lopov! Toda vendar zabosti — zabosti je v vsakem slučaju protipostavno. Ali ste morali presedeti vsa štiri leta, ubože?«

»Ne, zadnje leto mi je cesar odpustil.«

»Tako! — Pa vendar tri leta! Tri dolga leta! In potem naravnost k popotni godbi? Kaj ste pa bili, preden ste šli k vojakom?«

»Kmet. Toda moji ljudje niso hoteli nič več o meni vedeti, ko sem prišel iz ječe.«

»Vaši starši so imeli torej posestvo?«

»Težka senca je padla mladeniču na obraz. Videlo se je, da se bori, naj li še več odkrije. Premagal se je in rekel:

»Staršev sploh nimam. Sprejeli so me samo za svojega kot najdenčka, iz milosti in usmiljenja sprejeli in v prvi priložnosti zopet spodili.«

»Ali niste poznali pravih staršev?«

»Ne! O očetu ne vem nič. Mati mi je umrla, ko — ko sem prišel na svet. Pri neki — neki pšenici so našli kmetie — ma-

ter mrtvo — in mene — novorojenčka — tudi že — umirajočega.«

Smrtna tišina je bila v pivnici. Samo nočna sapa je lahno trkala na okno in svetiljka je enkrat zaplapolala. Leno je nihal ura.

Dr. Friedlieb je požrl nekolikokrat slino in rdečica ga je polila.

»Da, glejte, če bi bil kaj takega slutil, Vas ne bi bil vprašal. Resnično ne! Ne boste tudi name!«

Od peči se je slišalo težko dihanje.

Hornist dvigne glavo.

»Ah, gospod poglavar, vidim, da ste dober gospod, sicer Vam ne bi bil tega povedal. In potem — že od svoje mladosti sem jih moral toliko slišati, da otopi čut sramožljivosti. Samo takrat, ko je podčastnik tako surovo zavpil v pivnico, sem se spozabil.«

Dr. Friedlieb pomoli hornistu roko.

»Vi! — Jaz sem kraljevski pruski uradnik, toda tega — tega bi bil tudi jaz — nočem vas hujskati. Da ste mi to povedali, da ste imeli zaupanje do mene, Vam ne bo žal. Bognie, ničvrednež bi moral biti, če se ne bi pobrigal za to, če ne bi skušal vse zopet spraviti v pravi tir. Vrag naj vzame vse volnene nogavice!«

Čisto prijazno se obrne zopet k mlademu godeu.

»Torej kmet? Se razumete dobro na kmetijstvo?«

»Seveda! Saj sem zrastel pri tem.«

Že nad 60 let najljubše hišno sredstvo proti boleznim prebave so Markove kapljice iz Mestne lekarne v Zagrebu, ki se dobe za originalno ceno v lekarni Leustek.

Odgovor na »Poslano«.

Na »Poslano« g. občinskega odbornika Jožefa Lojka v »Slovenskem narodu« z dne 9. 7. 1924 št. 154 podajam glede omembe moje osebe tole izjavo: Če je kedo izgovoril v »Poslanem« navedene besede o meni, je grdo lagal in me podlo obrekoval, pa naj je bil to ali viški g. župan ali občinski odbornik g. Lojka ali kdorkoli. Moji farani, ki me poznajo, nazivljejo tistega, ki se je to izmislil navadno pocestno barabo, jaz pa pravim: Gospod odpusti!

Vič, 9. 7. 1924.

P. Teodor Tavčar
župni upravitelj.

Poslano.*

Občinarjem občine Vič - Glince!

Gospodu Josipu Lojku, poslovojni socijalistične mizarske zadrage v naši občini in poleg tega še obč. odborniku naše občine se je zdelo potrebno iti po kostanj v žerjavico za druge. To je njegova osebna ambicija, ki me ne zanima. Smatram pa za svojo dolžnost, da sporočim občanom, da je povsem zasebna zadeva, ki se je med nama razvila, oddana pristojnemu mestu v razčiščenje in bom svojočasno občane primerno o uspehu obvestil.

Vič - Glince, 10. julija 1924.

I. an Galé, župan.

* Za vsebino tega dopisa odgovarja uredništvo te toliko, kolikor določa zakon.

Izpred sodišča.

Železniška tatvina. Glasom neke anonimne ovadbe se je vršila v znani sodni dvorani št. 79 obravnava, pri kateri je nastopilo kar 12 obtožencev, tako da je zmanjkalo na obtožnih klopih prostora in so se posedli nekateri obtoženci odnosno obtoženke kar v ozadju. Obtoženi so bili, in sicer prvih 5 obtožencev, da so vdrl v Zalogu v neki železn. voz, iz katerega so pokradli nekaj ševijota, barhenta, sira, šunke, riža in sladkorja. Iz sosednega praznega voza pa so vzeli 20 brusilnih kamnov. Za odškodnino je zahtevala železnica 25.000 Din. Prvi obtoženci so priznali, da so si res prilastili nekaj blaga iz tega voza, ugotavljali pa so, da so bila vrata od voza že odprta, tako da se je lahko segalo v voz, nekaj blaga pa da je bilo že na tleh pod vozom. Ostali obtoženci pa so bili obtoženi radi soudeležbe tatvine, deloma pa da so ukradeno blago sprejeli, oziroma pod ceno kupili. Kljub spretnemu zagovoru obtožencev in zagovornikov obtoženci krivde niso mogli utajiti in so bili obsojeni glavni obtoženci Jankovič na 6 mesecev, Robida na 5 mesecev, Pajnič na 4 mesece, Mihevc na 3 in pol meseca in Lukač na 3 mesece težke ječe. Radi soudeležbe pa sta dobila: Brajda 1 mesec, Marija Marn pa 3 mesece ječe. Ostali so bili oproščeni.

§ 104 s. k. z. Neki Ivan Bodlaj je imel spor z neko žensko in ker se cela zadeva ni končala tako, kakor si je on želel, je pisal jezen na deželno sodišče pismo, v katerem je izrazil svoje ogorčenje proti sodniku Galetu,

češ da drži ta s takimi babami in da njemu nič ne verjame. Za to nerodno predrznost je bil obsojen po § 104 s. k. z. na 200 dinarjev globe in stroške.

Radi beračenja po Ljubljani je bil obtožen neki Albreht Matevž iz ljubljanske okolice. Prijela ga je policija pri beračenju na Celovski cesti. K obravnavi, ki se je vršila v četrtak, mož kljub temu, da je prejel vabilo ni prišel in je bil obsojen v odsotnosti radi beračenja in vlačuganja brez posla na 3 dni strogega zapor.

Nasilen vasovalec. France Kastelic, doma od Grosuplje, je prišel v noči dne 16. junija med 10. in 11. uro pred Kadunčevo hišo na Selu 6. Stopil je pod okna, kjer spi Kadunčeva dekla Katra Finkova in je zaklical: »Katra, ti se hvališ, da imaš po noči okna zaprta«. Poskusil je prvo in drugo okno in ko se je uveril, da sta obe okni res zaprti, je stopil k tretjemu, po katerem pa udaril v jezi tako nerodno ali hudobno, da je razbil kar tri šipe. Za ta nedostojen način ponosnega vasovanja je bil obsojen za vsako razbito šipo na en dan zapor in bo moral plačati za šipe 50 dinarjev gospodarju Kaduncu.

Zaljenje priče. Janez Ravnik je žalil v Tržiču priče Ferdinand Poharja. Žalil ga je z očitkom nesramnež in mu je očitil, da se tudi napram ženskam ne obnaša povsem dostojno. Obsojen je bil po znanem § 104 s. k. z. na tri dni zapor in bo moral plačati vse stroške in pa takso.

Nesrečen slučaj. Svoječasno smo poročali da sta trčila na Karlovske cesti kolesarja Orel in Počivavnik. Mladi Počivavnik, ki je peljal

po tiru električne cestne železnice, se je hotel ogniti vozu, napravil je oster ovinek in izpeljal preko voza. V tem hipu pa je pripehjal nasproti in tik ob vozu Janez Orel in je trčil v Počivavnika tako silno, da je ta odletel s kolesa in obležal nezavesten na tleh. Odpehjal so ga v bolnico. Počivavnik je pri obravnavi izjavil, da ve samo, da se je izognil tramvaju, v tistem hipu pa je že padel in se ničesar več ne zaveda, kako se je cel prigradek dovršil. Zahteval je za bolečine in za poškodbo kolesa 500 dinarjev. Po zaslišanju prič, se je ugotovilo, da je bil to res nesrečen slučaj, vsled česar je bil Orel oproščen.

Meteorološko poročilo.

Ljubljana 306 m n. m. viš.

Normalna barometerska višina 736 mm.

Čas opazovanja	Barometer v mm	Termometer v C	Psihrom. diferenc. v C	Nebo, vetrovi	Padavin v mm
9./7. 21 h	733.3	23.2	1.5	obl. s. zab.	
10./7. 7 h	735.6	20.4	1.4	obl. vzh.	10.7
10./7. 14 h	736.8	26.1	2.4	p. obl. vzh.	

LESENA STENA

z vrati in predali ter razno POHIŠTVO: mize, omare, postelje, karnise in svetilke naproday. Gradisce štev. 7. I. nadstropje, levo. 3928

DEKLICA

15. letu ISČE mesta kot UCENKA v trgovini v mestu ali na deželi. Naslov pri upravi lista pod štev. 3924.

Zdravo dekle

15-letno, SE ODDA v pouk ŠIVILJI, proti popol. oskrbi tudi na daljšo učno dobo. Cenj. ponudbe na upravništvu »Slovenca« pod šifro: »SIROTA« št. 3909.

EKONOM IN KUJAR

z dobrimi spričevali, ISČE mesta, dobro izurjen v vseh poslih. Cenj. dopisi na upravo pod »Dobra moč«.

VAJENCA

za KROJAŠKO obrt, najraje brez hrane in stanovanja, sprejme Simon Klimanek, Ljubljana, Selenburgova 6.

Sprejemem takoj

izurjeno KUJARICO in spretno NATAKARICO. Predstaviti se je osebno. — Gostilna AMBROŽIČ, Gor. Logatec. 3912

Stanovanje

DOBI, kdor posodi 10.000 Din. Več pove uprava lista pod številko 3887.

PRVEGA STROJNIKA

ki je vešč montaže Francisovih turbin, generatorjev, transformatorjev, daljnovodov visoke napetosti in motorjev, išče za centralo v Žireh ing. A. ŠTEBI, Ljubljana, Dunajska cesta 1, IV. nad.

Maline kupuje

vsako množino Srečko Potnik in drug, Ljubljana Metelkova ulica 13.

Ažurira

tudi v barvah in se plisira na Bregu št. 2, II. nadst.

IZJAVA.

Podpisani izjavljam, da nisem plačnik za dolgove, ki se delajo brez mojega dovoljenja. — Leo Justin, železničar. 3925

Maline Robide sveže Borovnice sveže in suhe Suhe gobe

kupi vsako množino po najvišji ceni FRUCTUS, Ljubljana, Tabor 2.

KUPIM TRGOVINO Z MEŠANIM BLAGOM

na deželi, takoj ali s 1. avgustom. Ponudbe na upravo lista pod »L. P.« štev. 3922.

NAPRODAJ JE GLASOVIR

Naslov pri upravi »Slovenca« pod številko 3927.

Majhno hišo

z vrtom ali dvoriščem kupim. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod šifro: »Ljubljana — okolica«.

Lepa spalnica

je poceni naprodaj. Naslov v upravi pod številko 3921.

Kupujem vsako količino sladkega prešanege

SENA

Ponudbe na Lippert, trgovec, Gsiček 1, Beogradska ulica. — 3806

DAMA se najhitreje moderno in okusno počee z uporabo

Vedno velika izbira vplet (kit). Priporočam se za vsa lasna dela kakor tudi za barvanje sivih las z »L'Oreal Hene«, tudi v modn. barvah.

M. Podkrajšek

frizer za dame in gospode, Sv. Petra cesta 32.

Zahvala.

Ker nam je bilo doslej vsled neizmerne bolesti nemogoče izreči zahvalo posameznikom, izkramo tem potom zahvalo tisočerm, ki so spremili na zadnji poti našega nepozabnega tovariša, gospoda

Alojzija Brinšek

prilavnik finančne kontrole na Jesenicah

ki je bil dne 6. t. m. zavravno umorjen na Golici (1813 m) v izvrševanju svojega nevarnega poklica. Zlasti se zahvaljujemo vrli podružnici Slov. planinskega društva na Jesenicah, ki je pod vodstvom g. Keritnika omogočila prenos trupla v nižino, godbenemu odseku društva Sokol na Jesenicah, pevskemu društvu »Sava«, prostovoljnemu gasilnemu društvu na Jesenicah in na Savi, gospodom doktorju Obersnelu, Rudolfu Osvaldu, inženjerju Zilniku, uradnikom glavne carinarne, orožništvu, in vsem drugim, ki so nam šli z vso požrtvovalnostjo na roko. Bog povrni!

Za poduradnike oddelka finančne kontrole na Jesenicah: Starejšina oddelka.

Z L A T A J A M A !

Dalmatinska klet

v večjem mestu Slovenije se proda radi bolezn. Zelo dobičkanosno podjetje, kajti mesečno se iztoči 120—150 bl. vinal. Potreben kapital okrog 250.000 Din. Pojasnila daje: Oglasni in reklamni zavod Fr. Vorsič naslednik, Maribor, Slomškov trg štev. 16. 3915

Kdor da več

za priporočilo svoje tvrdke ali podjetja v kakem časopisu, kakor bi bilo to v skladu z uspehom, ki ga je dosegla reklama, naj bo uverjen, da je temu ponajveč vzrok napačno izbran način reklame. Zato je neobhodno potrebno, da se vsak trgovec ali obrtnik, pa tudi vsakdo, ki kaj kupuje ali prodaja, obrne poprej na upravo našega dnevnika in zahteva podrobni pojasnil in proračun. Stranka si pri tem prihrani trud in stroške in se obvaruje česče večje škode.

VINO

staro in novo v večjih in manjših količinah prodaja Ravnateljstvo nadbiskupskih dobav u Zagrebu, Vlaška ulica broj 75, kamor se naj reflektanti radi pogojev prodaje izvolijo obrniti. 3882

POZOR! POZOR!

Plačujem po visokih cenah

stare oblike, ČEVLJE, POHIŠTVO

itd. Dopisnica zadostuje. — Pridem tudi na dom. Martin Drame, Sv. Jakoba nabrežje 29, Ljubljana. 3926

Na jako prometnem kraju v Gaberju pri Celju se prodaja

enodružinska hiša

4 sobe, kuhinja, 1 oral vrta s sadnim drevjem, vodnjak z dobro pitno vodo, hlev za 2 govedi, 2 svinjaka, drvarnica in pralna kuhinja. — Hiša se nahaja ob cesti ter je pripravna za vsako obrt ali trgovino. — Stanovanje je kupcu takoj na razpolago. Cena jako nizka. — Ponudbe se prosí pod »Ugodna prilika štev. 3908« na upravo Slovenca.

Dražbeni oklic.

Dne 21. julija 1924 se vrši s pričetkom ob 14. uri javna dražbena prodaja izvršilne in konkurzne mase prezadolženca Morica Dadiću, mehanika v Mariboru, Vetrinjska ulica 18 in se nadaljuje isti dan in naslednje dni v Frančiškanski ulici 13 v prezadolženčevi delavnici. Prodajalo se bo najraznovrstnejše blago za mehanike, osebni avtomobili, živalni in pisalni stroji in njih sestavni deli, razna delavniška pisarniška in stanovanjska oprema itd., vse to posamezno ali po skupinah. Z dražbenjem se prične prvi dan pol ure po oklicu in naslednje dni vsakokrat ob 14. uri. Natančnejši pogoji in informacije se daje pri podpisnem notarju v Mariboru, Aleksandrova cesta 14 ali pri dr. Juro Janu, odvetniku v Mariboru, Sodna ulica 16.

Dr. Josip Barle, l. r. notar kot sodni komisar.

Lep črn premog

s 4 do 5000 kalorij, franko Ormož, tona po 300 Din, PRODAJA Slovenska premogokopna družba z o. z. v Ljubljani, Wolfova ulica št. 1.

MERAKL

barve, črnila, lake, kiti, emalje, čopiče in zamčeno čisti firnež najbolje kakovosti nudi

Medić-Zankl družba z o. z.

Maribor Ljubljana Novi Sad
podružnica centrala skladišče

Tovarne
Ljubljana — Medvode.

50 komadov

motorjev za vrtilni tok

220/380 voltov 3, 4, 5 P. S. najboljši izdelek, 2letno jamstvo. Globoko pod dnevno ceno.

ELEKTRO-COMPANY, d. z o. z., Ljubljana, Sv. Petra cesta 25.

Zahvala.

Za mnogoštevilne izraze iskrenega sočutja ob smrti našega ljubljenege brata, prečastitega gospoda

Viktor Koechlerja

župnika

izkramo prisrčno zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, nadalje č. duhovščini, zastopnikom oblasti, Orlom in Orlicam in vsem, ki so dragega nam ranjkega spremili k zadnjemu počitku. Prav posebno se zahvaljujemo preč. g. stol. kanoniku Nadrahu in preč. g. dekanu Zabretu. Najlepša hvala tudi g. dr. Volavšku, g. dr. Krajcu in čast. sostram v Leonišču za lajšanje bolezn. pokojnikov. Prisrčna hvala tudi vsem darovalcem krasnega cvetja.

Hvala Vam vsem tisočera!

Ig-Ljubljana, 9. julija 1924.

Zalujoči ostali.